

Θεοτοκίον.

Εξαμαρτὰς ὁ Χειρὸς, ὡς ἐκ παρὰδος τῆς μηνίματος, πενήμερος ἐκ μερῶν, τὸ χαῖρε προσείρηκε, τῆς λύπης ἀντίθετον σεπταῖς μυροφόροις· τέρπει πικρῶν δὴ τὰ συστήματα.

Κουτάκιον ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ενδοσιῶως σήμερον ἡ Ἐκκλησία, ἀφῆμει γεραίρουσα τὰς ἀθλοφόρας τῆς Χειρῆ· Μαύρας μαρτύρων τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀεικέα, Τιμοθέου εὐδοξίον.

Ὁ Οἶκος.

Πρὶν δυάδα Χειροῦ ἀνυμνήσωμεν ὧ φιλέορτοι, τὸ θαμῆν γὰρ ὑπὲρ τὰ ζῆν διὰ Χειροῦ ἡρεπίσαντο οἱ μακάριοι· τυραννῶν ἀπειλὰς μὴ πτοηθέντες, πυρὸς ὀδυνῶν, ἄρσεις προχῶν, ἐλεβήτων βρασμάτα ἀδρεκῶς καθυπέμενον. ἔ γενναίως τοῖς βασανοῖς τρασκαρτερῆντες, συμφῶως τοῖς ἀνόμοις κατὰ Παύλου ἔλεγον· τίς ἡμᾶς χωρεῖσει τῆς τῆς Χειρῆ ἀγάπης; ἀθλίψις, οὐ φοχρεία, οὐκ ὀδυνῶν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ θαμάτος· διὸ φανερῶν ἐπὶ ξύλου Μαύρας μαρτύρων τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀεικέα Τιμοθέου εὐδοξίον.

Τ Ο Α Υ Τ Ω, Μ Η Ν Ι Γ.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ,
ΤΙΜΟΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΥΡΑΣ.

Μαρτυρεῖς ὡς λάμπασ' ἀκτῖνας Μαύρα,
Ὅπας Σαταῦ γε ἠμβλῖνας ἴφι μάρτυς.
Τῆς τριτάτης φανερῶ Τιμοθέος ξὺ Μαύρ', ἠρδῆ.

Μεγάλῳ τῆς ἀληθείας πρόμοιαν, καὶ ἀπεκδιήγνητορ τῷ κηδεμορίαν ἀγαπητοῖς ἐδειξῆ ὁ μεγαλοδωρὸς Κύριος εἰς ἡμᾶς τὰς ἀνθρώπους ὅπῃ εὐεργατομεθα ὑπὸ κατὰ τῷ Σελιῶν, καὶ κατ' ἡμέτῳ τῷ σῶθει τῶν οὐρανῶν σωμάτων. Καὶ ἀπὸ τῷ ἀπαθῆτων εὐσίαν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀκαταπαύστου κυκλικῆς κηρῆσεως, τὰ ὅποια ὅλα ὡσαύτ' ὅπῃ μετέχον τῶν τῶν αἰωνιότητος, μεταδίδουσι εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν, τῷ διαμορῶν· διὰ γὰρ μὴ ἔλθουσι εἰς τελεῖαν φθορᾶν μετ' τῷ πολυκαιρίαν· πλάττωμας μετ' τῷ παντοδωκερίαν τὸ ἀπὸ μίας, ἐ τῷ αὐτῷ ὕλῳ διάφορα γένῃ, καὶ ἀπειρα εἶδη ἀτόμων· ἀπίσως λοιπὸν εἰς τὰς φθαρτάς, καὶ κατωτέρας εὐσίας τῶν γνήρων ὄντων τῶν μεγάλῳ πρόμοιαν ἐδειξῆ ὁ φιλαμῆρωπος Θεός, πῶσιν ἀνωτέρα, καὶ ἀσύγκειτος εἶγμα ἐκείμῃ ὅπῃ εἰς τὰς ὑπερτάτας, ἐ πῶματακῆς εὐσίας ἐδειξε λέγων δὴ τὰς ψυχὰς μας; ἐπειδὴ μὴ ἠμπορῶν.

Β

ρῆγας τὸ πέλαγος τῆς ἐλεημοσύνης μὰ ὑποφέρῃ τὸν
 ἀθάνατον θάνατον τῆς ψυχῆς μας ὅπῃ ἢ παράβασις
 τῆς Ἀδὰμ ἐπροξένησεν, ἔγινεν ἀνθρώπος ὁ Θεός, καὶ
 μὲ τὸν ἐδικόν τε φανερόν θάνατον, ἐχάρισεν εἰς ἡ-
 μᾶς τὴν ἑραφιὸν ζωὴν, τὴν ὁποίαν δὲ τὴν περικλείει
 κἀμίας ὄρος, ἢ γὰρ εἶναι αἰώνιος· τευφῶντες εἰς αὐ-
 τὴν καὶ δυνάμην τῆς γλυκείαν καὶ φαιδρῶν λαμπρότη-
 τα, τῆς ὑπερσίου ἐκείνης χάριτος, καὶ τριφάως Θεότη-
 τος τῆς εἰσὸς καὶ μόνης Θεῶ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἀρχὴ, ἔ-
 τὸ τέλος καὶ δε ὄρου· καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι τεύχο-
 μεν, καὶ εἰς αὐτὸν ἀπαυωμέδα, καὶ ἀπ' αὐτοῦ συ-
 ρώμεδα καθὼς ὁ μαγνήτης τὸ σίδηρον, ἔ τὸ κεντρὸν
 τὸν κύκλον· εἰς αὐτῆ λοιπὸν τὴν ἀγάπην τευθεῖσιν
 ἢ μακαρία αὐτῆ δυὰς, τὸ ἅγιον ζεύγος· ἢ θεῶ ξυ-
 εἰς, τὸ ἀλουνόμεον λέγω ἀνδρόγυνον. Τιμόθεος
 λαμπρὸς ἠρώας καὶ γερμαῖος ὀπλίτης τῆς ἀγγελιο-
 τῆς εἰρήνης, ἔ Μαῦρα ἢ ἀρρεμόφρων, καὶ παυσεβασ-
 μιος, οἱ ὁποῖοι βλέπωντες τότε τὴν ἀσεβείαν μὰ μν-
 κτηρίζεται ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας, καὶ τὴν ἀπά-
 τῆ μὰ ἐγκωμάζεται, βερὰ, ὄρη, γάπαι, ὄδοι ἀέρας
 μὰ μολιώνονται ἀπὸ τὰς μιᾶρας θυσίας· τὸν ἥλιον μὰ
 καπρίζεται, τὴν γῆν μὰ μαιίρεται, τὸν ἕραφὸν μὰ ἀ-
 τιμάζεται, τὸν παντοκράτορα Θεὸν ὅπῃ δοξάζεται ἀ-
 πὸ ὄλλω τὴν προίω μὰ ὑβερίζεται ἀπὸ τὸ γόμα τῶν
 ἀσεβῶν, ἀφαφε μία μεγάλη πυρκαῖα ζήλη, καὶ ἀ-
 λαβείας εἰς τὸ γῆδος τῶν μαρτύρων· δὲ ὑποφέρουμ
 μὰ βλέπουμ μὰ λατρεύεται ἢ Κλίσις παρὰ τὸν Κτί-
 σαμτα· δὲ βαρῶν μὰ βλέπῃ τὸ φεικτὸν ἐκείνο ὄρο-
 μα τῆ ὑψίς μὰ σμικρῖνεται, ἔ μὰ καταβιβάζεται εἰς
 χρυσὸν, ἔ ἀργυρὸν, ἔργα χερῶν ἀνθρώπων· δὲ ἢ μ-
 παρῶν τέλος πάντων μὰ βλέπῃ τῆς λογικῆς ἀνθρώ-
 πῆς

πους εἰ σκότει διαπορόμενους, λέγω μὰ πράττουμ,
 μὰ ἐμεργῶν, καὶ μὰ ἐργάζωμται, ὡς ζῶα ἄλογα κυ-
 βερνόμενοι μὲ μοχαλῶ τὴν ἄλογον ὀρμῶν, καὶ μὲ
 ἐκαίρῶ τῆρ σφαλερῶν δόξῃν ὅπῃ τὸ πάθος, χωρὶς
 ὀρθοῦ συλλογισμοῦ, καὶ ἀσφαλῆ συμπεράσμα εἰς τὸν
 ἐσκοτιμενοῦντες μὲν ἐχρωμάτιζῃ· ὄθεν δυναμωθεῖτες,
 καὶ καδοπλιθεῖτες οἱ ἅγιοι μὲ τῆρ παροπλίαν τῆς ἀ-
 γίης πρῶματος, ὀρμησῃ μὲ μεγαλοψυχίαν εἰς τὸ μέ-
 σουμ τῆς εἰδωλικῆς πλάνης, τὴν ὁποίαν ὑβερίζωμτας
 τὴν ἀφόβως, ἀφαίρισῃ τῆρ δυνάμην τῆς, καὶ ἐμῆρω-
 σαμ καὶ κράτος τὸν ἀρχηγόντης Διάβολον, πρίγωντας
 μὰ εἰς τὰ ἀθλητικῶν αἵματα, ἔ αὐτοῦ, καὶ τὴν
 ἀπάτῆν, ὅπῃ μὲ αὐτῆ τὸν Κόσμον χεδὸν ὄλον ἀ-
 πατῶσεν· ἀλλ' ὁμως δια μὰ μάθετε ἀκροαταίμῃς κα-
 ταλεπτῶς τῆς μαρτύρων τῆρ ἐμῆρον πολιτείαν, ἔ τὸν
 ὅπονον τῆς ἐμῆρος τῶν ἀθλήσεως, κἀμνω ἀρχῶν σω-
 Θεῶ, καὶ προσέχετε παρακαλῶ μετ' ἀλαβείας, ἀσε-
 βείμῃς ἀκροατήριον.
 Οὗτος ὁ ἐμῆρος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Τιμόθεος, ἢ-
 τον ἀπὸ εἰᾶ χωρίον τῆς Θηβαίδος περαπέων ὠρο-
 μαζόμερον, ἀπὸ Γορέας ἀσεβείας, ἔ ἐμῆρετῆς· ἀθῆς
 λοιπὸν ὅπῃ ἀπεγαλακτίδῃ ὁ ἅγιος, ἐδόθῃ ἀπὸ τῆς
 γερμητόρας τε εἰς εἰᾶ ἐμῆροτον, καὶ θεοσεβῆ διδάσκα-
 λον, δια μὰ μάθῃ τὰ ἱερά γράμματα· ὄθεν ὡς ἀγχι-
 νῆς ἢ γὰρ καλορῶσης ὅπῃ ἢ τον, ἔμαθερ εἰς ὄλιγῃς και-
 ῆς διάστημα ὅσα τῆ ἢ τον ἀρκετὰ δια μὰ καταλάβῃ ἔ
 τὸν ποιητῶν τε, ἔ μόνον ἀληθινὸν Θεον, καὶ τῆς ψυ-
 χῆς τε τὴν ἀγρίαν, καὶ ἀθαμῶσαν, ἔ τῆ προσκαίρῃς
 τῆς Κόσμου τῆρ φθορᾶς, ἔ ματαιότητα· ἔλαβε λοι-
 πὸν καὶ τῆς ἱερέας μόμης τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας δια-
 τῆς γυγῶν τε, τῆρ αἰοίδιμον, ἔ ἀξίεραστον Μαῦραν· γυ-
 Β 2 ραῖκα

ραῖκα μετ' ἡμῶν τῆν φύσιν, ἀρρεφοτὸν δὲ φρόνημα ἔ-
 χουσαν· μετ' ἡμῶν ὁποῖαν πολιτάομερος ὁ ἅγιος ἁγίας,
 καὶ μακαρίαν ζωὴν, ἐθαυμάζετο ἀπὸ ὅλων τῶν ἄσε-
 βείων, ἔκαταπαύσας ἐγκωμιάζετο· βλέπωντας ὅμως
 ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Θηβαίδος τὴν θαυμαστὴν πολιτείαν τῆ
 ἁγίου, ἔκκωφτας κοινῇ ψήφω τὸν ζήλον τῆς ἄσε-
 βείας τῆς, τὸν ἐτίμησε μετ' ἡμῶν τῶν κληρικῶν, ἔ-
 τὸν ἔκαμε ἱερέα καὶ διδάσκαλον γὰρ διδάσκει τὸν λαὸν
 τῆ Χριστοῦ τῆν ἀγγελικὴν διδασκαλίαν, ἔμα γρη-
 ζῆ εἰς τὴν ἀληθειαν τῶν Χριστιανῶν γὰρ μὴ δειλιάζον
 εἰς τῶν διωγμῶν καὶ βασάνων, ὅπως οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀλη-
 θείας εἰς τῶν ἄσεβείων τότε ἔκαμαν· ὅθεν μισθόμενος ὁ
 ἅγιος τὸν διδάσκαλον Χριστὸν· ἐδίδασκει ἀκαταπαύ-
 στως τῶν ἄσεβείων, ἐμθετε μετ' ἔργον, καὶ λόγον τῶν
 πάντων· ἐγρηίζον εἰς τὴν ὀρθοδοξὸν πίστιν, τῶν κλο-
 ρημενῶν· ἐρμηνεύει καὶ αὐτῶν τῶν ἑλλήνων γὰρ ἀφῆσαν
 τὴν πλάσιν ἢ εἰδῶλων, ἔμα γὰρ πιστῶν εἰς εἴνα, καὶ
 μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ἐμ τρεῖσι προσώποις ὑμωζόμε-
 ρον, ὁ ὁποῖος διὰ μόνον τῶν ἀσπλαγχνίαν ἔσειλε τὸν
 μορφοειῆτον ὑμῶν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς
 τὸν Κόσμον, διὰ γὰρ ἐξαλείψῃ τὴν πλάσιν τῶν δαίμο-
 νων ὅπως ἐγελῶσεν τῶν ἀνθρώπων, ἔμα γὰρ δείξῃ εἰς ἡμᾶς
 ὁδὸν σωτηρίας· ταῦτα οἱ μετ' Χριστιανοὶ ἀκρόντες, ἡ-
 φραίμενοι, ἔεφερώμενοι εἰς τὴν ἄσεβειαν· οἱ δὲ ἑλ-
 λῆνες ἀφῆσαν τὴν ἄσεβειαν, ἔέρχομενοι εἰς τὴν πί-
 στιν τῆ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας,
 ἔὸμοσιν Τριαδος· δεῦρ ἀπέρασαν λοιπὸν παρὰ μόνον
 εἰκοσι ἡμέραις, ἀφ' ἧς ἐμώθη μετ' ἡμῶν μακαρίαν Μαῦραν
 ὁ ἅγιος, ὅπως ἐδιαβάθη ἀπὸ τιμῶν εἰς τὸν ἡγεμόνα
 τῆς Θηβαίδος Ἀριαρῶν, ὡς κληρικὸς, καὶ διδάσκαλος
 τῶν Χριστιανῶν· ὁ ὁποῖος ὡρτας σκευὸς τῆ Διαβόλου,
 καὶ

ἔπικρὸς ἐχθρὸς ἢ ἄσεβῶν, ἀπαψεν ὅλος ἀπὸ ἄλο-
 γου, ἔθρησθη θυμὸν, ἔἀδύς ἔσειλε τῶν ὑπηρετίας
 τῆς πλάσιν, ἔἀρπαξεν τῶν ἁγίων, ἔτῶν ἡφερον ἐμ-
 προδεν τῶν τυραννῶν, ἔχωρῖς καμμία ἀλλῶν ἐρώτησιν
 βλέπωντας αὐστηρὰ πρὸς τὸν ἅγιον, τὸν ἐπρόσθετον ἄ-
 δύς γὰρ ὑπάγη γὰρ τῶν φέρῃ τὰ ἱερά βιβλία ὅπως ἐδιδασ-
 κει τῶν Χριστιανῶν, με σκοποῦν ὁ υἱὸς τῆ Διαβόλου γὰρ τὰ
 κατακαύσῃ, διὰ γὰρ μὴ ἡμπορῆ γὰρ γρηίζῃ τῶν Χριστι-
 ανῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξὸν πίστιν· Ἀλλ' ὅμως ὁ μέγας γρα-
 τιώτης τῆ ἐπιγραφῆς Βασιλέως Τιμόθεος, χωρῖς γὰρ δει-
 λιάσῃ μήτε τῶν φοβερῶν τῶν τυραννῶν, μήτε τὴν σο-
 βαρότητά τῶν, ἀλλὰ μήτε αὐτὸν τὸν ἴδιον θαύατον, ἀ-
 πεκρίθη μετ' ἁρῶν καὶ εἶπεν· Ὡς ἡγεμῶν καὶ ποῖος
 φρόνιμος πατὴρ ἔδοξε θεληματικῶς τὰ παιδία τῶν
 τῶν θαύατον; ἀπίσως λοιπὸν, ἔὸ φιλόπαις πατὴρ
 ρικημενῶν ἀπὸ τῶν ῥόμῶν τῆς φύσεως δεῦρ προδίδει εἰς
 θαύατον τὰ σαρκικά τῶν παιδία, ἐγὼ ἔχω γὰρ παραδώ-
 σω τὰ πνευματικά μῶν παιδία λέγω τὰ ἱερά μῶν βιβλία
 εἰς τὰ μισθὰ σου χεῖρας; μὴ γένοιτο τῶν ποτέ· ἐτοι-
 μος γὰρ εἶμαι γὰρ ἀποθαῶν, παρὰ γὰρ ἀκρόσω τῶν ἀ-
 θεῶν σου προστάγας· ταῦτα λοιπὸν ὡς ἡκρόσω ὁ παρὰ-
 ρημος τύραννος, ἐγέμισεν ὅλος ἀπὸ θυμῶν, ἔπροσά-
 ζει γὰρ καύσῃ καλὰ εἰς τὴν κάμνον σελβία σιδερά
 ἔως γὰρ κοκκηνῶσῃ, ἔἐτῆ ἀφῆμεν γὰρ τὰ βάλοιμε
 εἰς τὰ ὠτία τοῦ μάρτυρος· ἀδύς λοιπὸν ὁ λόγος τοῦ
 ἔργον ἐγέμετο, ἔἐμβαίωρτας τα εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ ἡ-
 ρως οἱ γρατιώται, ἔεπεσον χαμαὶ ἡ κόραις Φεῦ ἢ
 ὀφθαλμῶν τῶν· ταύτην τὴν πικρὰν τιμωρίαν ὑπομέ-
 ρωρτας τῆν ὁ ἅγιος γερμαίως διὰ τὸν Χριστὸν, ἔλέγε
 μετ' ἡμῶν μακαρίον Παῦλον· τίς ἡμᾶς χωρῖσαι τῆς ἀγά-
 πης τῆ Χριστοῦ; θλίψις; ἢ στεροχωρία; ἢ λιμὸς; ἢ

διωγμός; ἢ κινδύος; ἢ μάχαιρα; ἢ γούρ τυράννε πι-
κρε· νομίζεις πῶς με παρόμοιαις παιδάσιν θέλει δυ-
μηθεῖς γὰρ με χωρεῖς ἀπὸ τοῦ Χειρόν μου; πλαψά-
σαι· ἐπειδὴ δὲ με χωρεῖς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς δεδο-
ξασμένου μου σωτήρος μὴτε θλίψις, μὴτε φροχωρία,
μὴτε πείρα, μὴτε ἐξωρία, μὴτε βασάμα, καὶ φυλα-
καῖς, ἀλλὰ μὴτε αὐτὸς ὁ θάνατος ὡσαύτῃ δὲ εἶναι
ἄξια τὰ παθήματα τῆς νῦν καιρῶ, πρὸς τὴν μέλλουσαν
δόξαν ἀποκαλυφθῆναι· τὴν γενομένην ἀναφεῖ πάλιν
ἀπὸ θυμὸν ὁ τυράννος, καὶ ἐπρόσθεσε γὰρ βαλοῦν τὸν
μάρτυρα ἐπαύω εἰς εἷα τροχόν, ὅπου εἶχα ἐτοιμον
διὰ γὰρ κατακοποῦν τὰ μέλητα ἢ γὰρ καταπειθῆ εἰς τῆ
Ἀριστῶ τὰ προσάγματα, ἢ γὰρ λάβῃ τὸν πρεπόμενον
θάνατον· ἔδεσαν λοιπὸν οἱ ὑπηρέται τῆς πλάνης τὸν
ἅγιον ἐπαύω εἰς τὸν τροχόν, ἔγειζοντες με ὄντων
τὸν τροχόν, τὰ καρφία, ὅπου ἦχον ἐμπηγμένα εἰς
αὐτὸν, ἐξέσκλιζαν ἀνηλεῶς τὰς σάρκας τῆς ἀδολφούς·
ἔτρεγε γενομένη, ὑπόφερε γερραῖως ὁ ἅγιος, ἔκαλλε
λέγωντας· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, ἔσ' φοβηθήσομαι·
ἔπάλιν ἔσ' φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμῶ εἶ· βλέ-
πωντας ὁμοῦ ὁ παραμόμος ἠγεμὼν τῆς ὑπομορῆς τῆς ἀ-
γίας, ἔπῳς εἰς μίαν στιγμήν ἐμφανθεῖς ὁ Χειρὸς τὸν
ἰατρῶσαν ἀπὸ τὰς πληγὰς τῆς μὲν ἀφῆρωτας μικροῦ
σημείου ἢ προτέρωτα πληγῶν, ἔμῃ ἔχωμ τι ποιῆ-
σαι, ἐπρόσθεσε γὰρ βάλεν εἷα σαλιβαί εἰς τὸ στόμα τῆς
μάρτυρος, ἔμῃ δεσῶν, καὶ μίαν μεγαλίαν πέτραν εἰς
τὸν λαιμόντα, ἔτρεξε γὰρ τὸν τριγυρίζον εἰς ὄλιον τῆς
χωρῆς, ἔπειτα γὰρ τὸν κρεμάσαν ἐπαύω εἰς εἷα δρυ-
δρον, καὶ τῆς γενομένης ὑπομείωντας ὁ ἅγιος, τῶ τυ-
ράννῳ με θάρρος ἔλεγον· ὡς τυράννε· μὴ νομίζεις πῶς
με τοιαῦτα βασάμα θέλει διωθεῖς γὰρ με σαλεύσης ἀπὸ
τῆς

τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐγὼ ὡς τυφῶς φοχάζομαι τὰ
βασάμα σὲ· καὶ με χαρῶν, δέχομαι τὰς τιμωρίας σὲ·
ἐπειδὴ αὐτὰ μὲ προξενῶν αἰώνιον τῆς ἀφροσύνης, καὶ
ἀθάνατον τῆς χαρῆς· ἀμποτε ἔσὺ ὡς τετυφλωμένε
τυράννε γὰρ ἀόργες τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου, ἔμῃ γὰρ ἔ-
βλεπες τῆς ἀληθείας· γὰρ ἀπαραπίσης τὸν Διάβολον,
καὶ γὰρ πιστῶς εἰς τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν· ταῦτα
ἀκώρητας ὁ τυράννος ἀπὸ τὸ στόμα τῆς μάρτυρος, ἐξε-
πλάγη εἰς τῆς παρρησίας, καὶ τότε τὸν μετ' ἅγιον
τὸν ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, ἕως δατέρας ἐξέτασιν· τῆς
δὲ ἀγίας Μαύρας ἐδοκίμαζε με κολακείαις καὶ καλο-
παιάματα, γὰρ τῆς ἀπατήσε γὰρ λατρεύσει τὰ εἰδωλα·
λοιπὸν τῆς ἐκράξεν ἐμπροσθεν σου, καὶ τῆς λέγει· ὡς
Μαύρα· φοχάζω καλὰ γὰρ πορέσης τῆς μεσότητος, ἔμῃ
τῆς γλυκυτάτην σὲ ζωὴν, καὶ γὰρ καλλωπιθῆς αἰώνιον
διὰ γὰρ προσφέρης τῆς θυσίας σὲ εἰς τῆς Θεός· ἔμῃ
σὺς ἔμῃ ἀκώρης, μεγάλας τιμῆς, καὶ ἀεργεσίας θέ-
λει λάβεις ἀπὸ ἐμε, εἰδὲ ἔμῃ παρακούσης, βασάμα,
ἔμῃ τιμωρίας θέλει σὲ δώσω, καθὼς καὶ τῆς ἀφῆρος σου·
ταῦτα ἀκώρητας ἢ ἀγία ἀπὸ τὸν μιὰν στόμα τῆς τυράν-
νου, ἀπεκρίθη· ἀσεβέσατε ἔμῃ πάσης ἀνομίας πεπλη-
ρωμένε, ἔμῃ τὰς ἀεργεσίας σὲ θέλω, ἔμῃ τὰ εἰδωλά σὲ
προσκινῶ, οὔτε τὰς τιμωρίας σου φοβῆμαι, ἐπειδὴ
ἐγὼ τὸν Χειρόν με λατρεύω, ὁ ὅποιος ἔκαμε τὸν ἔρα-
ρον, καὶ τῆς γῆς, ἔμῃ τῆς θαλάσσης, ἔμῃ πάντα τὰ ὀ-
ρατὰ, καὶ ἀόρατα· αὐτὸν σέβω, αὐτὸν προσκινῶ, ἔμῃ
διὰ τῆς ἀγάπης εἶμαι ἐτοιμὴ γὰρ ἀποδοῦναι διὰ γὰρ ζῶ
μὲ αὐτὸν αἰώνια εἰς τὸν οὐρανόν· τὰ δὲ εἰδωλα ὅπου
ἐσὺ προσκινῶς ὡς Θεός, τὰ περιγελῶ· ἐπειδὴ εἶναι
ξύλα κωφὰ, ἔμῃ αἰμαίνοντα ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἔμῃ
ἐσὲ ἀκόμι, ὅπως εἶσαι εἰς τοιαύτην πλασίον· ταῦτα ὡς

ἤκουσεν ἀπροδοκῆτως ἀπὸ τῆς ἀγίας ὁ παραφόμος ἠγε-
μῶν, ἔγειρεν ὡς θηρίον ἀπὸ τοῦ θυμῶν, ἔἰ πρόσαξε
τὰς φρατιώτας μὰ κόφην τὰς τρεῖς τῆς κεφαλῆς τῆς
μάρτυρος· μὲν ταῦτα ἔπροςαξε, ἔἰ κοψαμ, καὶ τὰ δά-
κτυλα τῆς χειρῶν τῆς ταῦτα πάχουσα ἡ ἀγία, ἐδέετο
πρὸς Θεοῦ λέγουσα. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ διὰ τῆς ἡ-
μετέρᾳ σωτηρίας κατελθὼν ἐκ τῆς ἔραβῶν, ἔἰ φανρω-
θῆναι ἐπὶ πορτίς πιλᾶτε δια τῆς λύτρωσιν τοῦ Κόσ-
μου, αὐτὸς καὶ μὴ Δέσποτα Παυβασιλεῦ ἐπίβλεψον
ἐπ' ἐμὲ τῆς δαλίωσα, ἔἰ ἐνδυναμώσομε μὰ ὑπομείνω
ἕως τέλους τὰ μαρτύρια δια τῆς ἀγάπῃ σου, δια μὰ
γενῶ κοιρωτὸς τῆς παθημάτων, ἔἰ συμμετοχος τῆς
Βασιλείας σου Ἀμὴν.

Ταῦτα λέγουσα ἡ ἀγία δεῦρ ἔλειψεν ὁ ἔτοιμος βοηθὸς
τῆς εἰς αὐτῆς ἐλπίζοντων Θεὸς μὰ ἐνδυναμώσῃ τῆς ἀ-
γίας δια μὰ καταχυῶν τὸν ἀρχοντα τῆς σκότις Διά-
βολου. Βλέπωντας λοιπὸν τῆς ἀνδρείᾳ τῆς μάρτυρος
ὁ τύραμος, ἔπροςαξε μὰ γεμίσειν εἰς μεγαλοῦ λεβητι-
μερον, καὶ μὰ τὸ βράσειν καλά, ἔπειτα μὰ βαλοῦν εἰς
αὐτὸ μέσα τῆς ἀγίας γυμνῶ μὰ καταφλεχθῆ· ὁ δὲ
Θεὸς ὅπῃ ἐδρόσει ποτέ παραδόξως τῆς κάμνον εἰς
τῆς Βαβυλῶνα, ἔἰ δεῦρ ἐκατακαυσε τὰς τρεῖς παῖδας,
αὐτὸς μετέβαλε ἔἰ τῆς μερῶ τῆς θερμότητα εἰς τῆς φυ-
σικῶν ψυχρότητα, ἔἰ μερῶ ἡ ἀγία ἀφλεκτος, ἔ-
φαλλε λέγουσα· διήλθον δια πυρός, καὶ ὕδατος, ἔἰ ἐ-
ξήγαγέ με εἰς ἀναψυχῶν· τῆς ἰδῶν ὁ ἠγεμῶν ἐνόμι-
σεν ὁ ἀφόντος πῶς δια μὰ κάμην χάριν τῆς μάρτυρος
οἱ ὑπηρεταί, δεῦρ ἐκαυσαν τὸ ὕδωρ, ἔἰ δια τῆς δεῦρ ἐ-
φλεχθῆ ἡ μάρτυς· ὁ δὲρ συμμόρει, ἔἰ λέγει τῆς ἀγίας·
ράρτισόν με ὡ Μαῦρα μὰ ἰδῶ ἀρα καίει τὸ μερον; ἡ δὲ
ἀγία ἐγένισε τὰ χεῖρά τῆς ἀπὸ ἐκείνο τὸ μερον ἔἰ
ἔχου.

ἔχουσε ἐπαῖω εἰς τὸ χέριτε, καὶ ἀδύς δοκιμάζωντας
εἰς δριμύτατον πόμον, ἐξεφλαδίδη ὅλομτε τὸ χέρι·
τότε λοιπὸν ἀπελπίσεις ὁ ὑπηρετής τῆς δαιμόνων Ἀ-
ριαφός, ἔπροςαξε ἀδύς ἀδύς χωρὶς ἀργηται μὰ κά-
μην δύο φανρῶν, ἔἰ μὰ φανρῶσιν εἰς αὐτὰς τῆς ἀγίας·
ὡς ἤκουσαν λοιπὸν οἱ ἀγιοί τῆς ἀπόφασιν τῆς θαμάτου
τῆς, ἀχαριστοῦσαν ἀγαλλόμενοι τὸν Θεὸν ὅπου τῆς ἡ-
ξίωσε μὰ λάβουρ φανρῶν θαμάτου δια τῆς ἀγάπῃ
του, καθὼς ἔἰ αὐτὸς ὁ Θεοφθροπος ἔχουσε τὸ πάμα-
χραφτον αἱμάτε εἰς τὸν φανρον, δια τῆς ἐδικλῶμας ἀ-
γάπῃ, καὶ σωτηρίας· Τότε λοιπὸν ἔλαβον οἱ δῆμιοί
τῆς ἀγίας, καὶ τῆς ἠφεραμ εἰς τὸν τόπον τῆς καταδί-
κης, ἔἰ ἀγκυλιάζωντας ἐκαστος τὸν φανρον τε, τὸν ἐ-
φίλησε, καὶ τὸν ἐγκωμιάσει ὡς σωτήριον ξύλον, καὶ
ἔπειτα ἔπεισον εἰς αὐτὸν ὡσαῦ εἰς ῥόδα, ἔἰ φανρῶν-
τας τῆς οἱ φρατιώται τῆς ἠγεμῶνος, ἔμεραμ φανρῶ-
μοί ἐνρεα ἡμέραις· διδάσκωντας ὁ ἀγιος Τιμόθεος εἰς
τὸν Στάρων τῆς ἀγίας, ἔἰ λέγωντας· μὴ δειλιάσωμεν
τὰς προσωμῆας παιδεύσεις ὡ Μαῦρα, ἔπειδὴ αὐταί
μᾶς προξερῶσιν αἰώμιον δόξαν ἐν ἔραφοῖς· μικρὸς εἶναι
ὁ πόμος, ἀλλὰ μεγάλη ἡ ἀμταπόδοσις· πικρὰ φαίνο-
ται τὰ βάσιμα, ἀλλὰ γλυκὺς εἶναι ὁ Παράδεισος· μίαν
τριμῶ ἀπομείομεν, καὶ κερδίζομεν τὸν ἀπατα αἰώ-
μα· ὁ Δεσπότης μας Ἰησοῦς ὡρτας ἀμαμάρτητος ἐκατα-
δέχθῃ μὰ φανρωθῆ εἰς τῆς τὸ ξύλον δια ἡμᾶς, ἔἰ ἡ-
μεῖς τί θαμάσειν εἶναι μὰ γενῶμεν μιμηταί τῆς πάδης
τε, δια μὰ ἀξιοθῶμεν μὰ σινδοξαθῶμεν με αὐτὸν εἰς
τῆς δόξαντε; ταῦτας τὰς μεθεσίας λεγομτος τῆς μάρτυ-
ρος εἰς τῆς ἀγίας ἔφεκον ἔἰ οἱ δύο φερεοί, καὶ χαρού-
μενοι ἔχομτες τὸν μερ εἰς τὸν ἔραφον, ὅμως δεῦρ ἐσωσε
τὸν πομῆρον Διάβολου ὅσα ἐκαμε τῆς ἀγίας ὁ μισαί-

ἄνθρωπος διὰ τῆς ἀσεβῆς τυραγίας λαμβανόμενος τὸν ὄργανον τῆς κακίας τῆς, ἀμὴν πρὸς τούτοις φαίνεται ὁφθαλμοφανῶς εἰς τὴν ἀγίαν κρεμασμένῳ εἰς τὸν Σταυρὸν, ἔκ τῆς ἐδίδου εἰς ποτὴν γεμάτο μελί, καὶ γάλα κεντραστασία, ἔκ τῆς ἐπαρακινῶσε γὰρ τὸ πῆν διὰ γὰρ μὴ φλογίζεται ἀπὸ τῆς δίψης· ἡ δὲ ἀγία ἐφοχάσθη τὰς πορνείας τῆς τέχνης, καὶ κάμνησα τὴν προσάχνη τῆς, ἐγίνετο ἀφαντος ἀπ' ἐμπροσθεν τῆς· ἀλλ' ὁμως ἐλπίζου-
 τας πάλιν ὁ ἀρχέκακος μετὰ τὸν ἴδιον σχεδὸν τρόπον ἰσως ἔκ τῆς ἀπατήσης, τί ἔκαμεν ὁ παγκράκιος; ἐφάρμη τῆς ἀγίας πῶς τὴν ἐπῆγεν ὡς εἰς ἐκείνη εἰς εἰς ποτάμι, τὸ ὁποῖον κεντραστασία τὸ ἔκαμεν ὁ Διάβολος ὡσαύτ' ἡτοῦ μελί, ἔκ γάλα, καὶ μετὰ αὐτὸ ἐπαχε γὰρ γελάσθη τὴν ἀγίαν γὰρ ἐπιθυμήσθη τὴν γεῦσιν τῆς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ γεμναῖα μαρτυρῶσα, τῆς εἶπε μετὰ δειῶν σοφίαν· κατηραμενὸν Διάβολο, μετὰ ὅσας τέχνας, ἔκ ἐπιβλαῖς ἐδοκίμασες γὰρ μετὰ ἀπατήσης, ἐγὼ μετὰ τὴν δυνάμιν τοῦ Χειρῶν εἰς ὅλα σε ἐκίχησα, ἔκ διὰ τῆς δεῖν ἐπιθυμῶ τὰ μιανῶσόν σου ποτῆ, ἐπειδὴ ἐγὼ πῆν ἀπὸ ἐκείνου τὸ ἔραμιον ποτῆιον ὅπως μετὰ ἐκέρασεν ὁ Κύριος μετὰ Ἰησοῦς· Ταῦτα τῆς ἀγίας λεγῶσθαι ἐφυγεν ἐμπροσθεν ὁ Διάβολος μὴ ἠμπορῶντας γὰρ βλέπειν γινόμενον τὸν ἑαυτὸν τῆς ἀπὸ ἀπαλόν, καὶ κεντραφερόν γυναικόν· τότε λοιπὸν ἐφείλετο εἰς ἄγγελον ἀπὸ τῆς ἑραμίας ὁ Χειρῶν, ἔκ ἐφεκε συμμῶ εἰς τὴν ἀγίαν, ἔκ τῆς ἐφάρρῆνε, καὶ πιαφωμῶσθαι τὴν ἀπὸ τὸ χεῖρ τὴν ἐφάρρῆνε ὡς εἰς ἐκείνη εἰς τὸν ἑραμόν, ἔκ τῆς ἐδειξεν εἰς ἄνθρωπον ὑψηλὸν ἐφολισμένον, ἔκ μίαν ἀσπίω φορεσίαν, ἔκ ὡραίαν, ἔκ εἰς γεφάρι, ἔκ τῆς εἶπε· ὅλα ταῦτα σετὰ ἡτοῖμασεν ὁ Κύριος διὰ τὰ βάσανα ὅπως διὰ ἀγάπῆς τῆς ὑπόμει-
 νες· ἔπειτα τὴν ἀμέβασεν εἰς εἰς ὑψηλότερον τόπον,
 καὶ

ἔκ τῆς ἐδειξεν εἰς ἄλλον ἄνθρωπον, καὶ μίαν ὁλοκλήρην λακκῶν, ἔκ εἰς γεφάρι, ἔκ τῆς εἶπε· αὐτὰ εἶναι τῆς ἀνδρός σε Τιμόθεε· καὶ ἡ διαφορὰ ὅπως ὁ ἐδικός τε τόπος εἶναι ὑψηλότερος, δηλοῖ πῶς αὐτὸς ἐφάρρῆν ἡ αἰτία τῆς σωτηρίας σε· ἠλθε λοιπὸν ἡ ἀγία εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἔκ λαβῶσα πληροφορίαν τῆς δόξης ὅπως τῆς ἡτοῖμασεν ὁ Κύριος, χαίρομεν, ἔκ ἀγαλλόμενοι παρεδωκαὶ τὰς μακαρίας τῶν ψυχῶν εἰς χεῖρας Κυρίου τῆς τρίτη τοῦ Μαίης Μιῶν· τιμῆς δὲ ἦν ἐκείσε ἀσεβῶν, δίδωντας ἦν Στρατιωτῶν ποσότητα χρημάτων, ἐκατέβασαν τὰ ἀγία τῶν Λείψανα, ἔκ τὰ ἐφάρρῆνε ἐπίμως, ἔκ ἀλαβῶς ἐπί τῆς τόπῳ δοξαζόμενους τὸν Θεόν ὅπως δυναμῶν τῆς δόξης τε, γὰρ πατέρ' ἐπαρῶ ὄφειν, καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δυνάμιν τοῦ ἐχθροῦ· Ὡς ἀνδρεία ἦν ὅπλι τῆς ἀγγελίας τῆς εἰρήνης ὑπερ ἀνθρώπων, ὡς ἔργα θαυμασὰ καὶ ἐξάίσια, τὰ ὁποῖα βλέπωμεν τα, ὅχι μόνον οἱ ἀνθρώποι, ἀλλὰ ἔκ αὐτοῖς οἱ ἑραμῶν ἀγγελοὶ ἐξεπλάγησαν· πῶς ἡ πηλίμη, ἔκ φθαρτῆ οὐσία ὡς αὐλὸς ἐνεκαρτέρησεν εἰς τὰ βάσανα, ἔκ ὡς ἀδάμας ἐμείρεν ἀμάλακτος εἰς τὸν ἀκμῶν ἦν παθῶν· διὰ τοῦτο ἔκ ὁ γεφοδοτῆς Χειρῶν εἰς μετὰ τὸν ἑραμόν, τῆς ἐφάρρῆνε ἐνδοξῶς μετὰ τὸν ἀμαρῶντινον ἐκείνον τῆς δόξης ἐφάρρῆνε· εἰς δὲ τὴν γλῶσση, ὅπως εἶναι Ναός ἦν μαρτύρων, ἐκεί κατοικῶσα ἡ χάρις τῆς ἀγίας πρῶματος, ἐμερῶν ἀπείρα θαύματα· ἰατρῶν πυρεσορῶν· ὡματῶν τυφλῶν· Θεραπεία παραλί-
 τες· διώχρη ἀπὸ τῆς κακῶς πάχοντες τῆς πορνείας τὰ πρῶματα εἰς δόξαν ἦν ἀθληφόρων, ἔκ καύχημα· ἀπὸ τὰ ὁποῖα προσφέρω μερικὰ εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγάπῆν εἰς δόξαν τῆς Θεῶν, καὶ ἦν αὐτῶν τῆς Θεραπόμων ἐνδοξῶν ἀθλητῶν· Ἐδῶ εἰς τὴν Νῆσον Ζακύνθον εἰς
 Β 6 χω

χωρίον Μαχαράδων οἰκοδομήθη ἀπὸ τῆς ἀσεβείας εἰς
 περικαλλῆς Ναός ἢ ἀγίω μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ
 Μαύρας· εἰς τὸν ὁποῖον, ἐφευγῆται καθεκάστῳ ἄ-
 περα θάυματα· μία γυνὴ πάχυσσα ἀπὸ τοῦ ποτηροῦ
 δαίμονος, τῆν ἐπὶ γὰρ οἱ συγγενεῖς τῆς εἰς τὸν Ναόν
 ἢ ἀγίω, καὶ ἐπειδὴ ἐδοκίμαζεν ὁ δαίμων μὰ πρίξῃ
 αὐτῷ τὴν τρισαθλίαν εἰς τὰ ὕδατα, τὴν εἶχον δεδε-
 μένῳ ἐμπροσθεν τῆς εἰκόμος ἢ μαρτύρων· ὅθεν αὐτῆ
 μία ἢ ἡμερῶν λύσασα τὰ δεσμὰ ἐπέσεν ὑπὸ τῆς δαίμο-
 νος εἰς εἰς πηγᾶδι ὁποῦ εἶναι σιμὰ τῆς Ἐκκλησίας,
 καὶ ἐκεῖ ἔκαμε τρεῖς ὥρας ἕως ὅτῃ ἐράνωρτες οἱ συ-
 γενεῖς τῆς, τὴν ἄεικον ὡς τῆς θαύματος ἐπαύω εἰς τὰ
 γενὰ· τὴν ῥωτῆν πῶς καὶ δὲ ἐβράχει; ἔαυτῆ ὡμο-
 λογῆσε παρρησία πῶς ἡ ἀγία Μαύρα τὴν ἐκράτε ἀ-
 πὸ τὰ μαλλιά, καὶ δὲ τὴν ἀφίωε μὰ βυθιοθῆ. Ἐγα-
 μωρτὰς τῆν λοιπὸν, ἀδύς ἰατρώθῃ, ἔσπῃγεν εἰς τὸν
 οἰκόντης δοξάζουσα τὸν Θεόν, ἔ τὴν θαυματουργὸν Μαρ-
 τυρα. Τὸ αὐτὸ θαῦμα ἔγινε καὶ εἰς εἰς μέρῳ δαιμονι-
 ζόμενον· ἀδύς ὅτῃ εἶδε μορον τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίας,
 ἐφυγεν ἀπ' αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ γεόμενος υἱῆς,
 ἐδοξάζεν ἀκαπαύτως τὸν Θεόν κηρύττωντας πανταχῶ
 τὸ ὑπερφύεις θαῦμα τῆς ἀγίας. Εἰς τοὺς 1801 κατ'
 αὐτῆν τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν ἀγίων, τῆ ὥρα τοῦ
 ὄρθρου, εἰς τὸν καιρὸν τῆς δοξολογίας, ἀρισκόμενοι ὅ-
 λοι οἱ ἱερεῖς ἐφδεδυμένοι τὰς ἱερατικὰς τῶν φοδὰς, καὶ
 πλῆθος πολὺ ἢ Χειριασῶν, ἔ ἀπὸ τὴν χώραν, ἔ
 ἀπὸ τὰ πέριξ χωρία διὰ μὰ ἐορτάσουμ τὴν πατήγουμ
 ἢ ἀγίω, ἔ μὰ ἀκολουθῆσαν, καὶ εἰς τῆν λιταίαν,
 ὅτῃ κατὰ τὸ ἔθος ὑγερα ἀπὸ τὸν ὄρθρον γίμεται· λοι-
 πὸν ἔχομτες οἱ ἐπιτηνεταὶ τῆ αὐτῆς θείου Ναοῦ μέσα
 εἰς τὸ κιβώτειον ἢ γουμ μπαῖκα μία ἀρκετὴν ποσότητα

μπα-

μπαῖτι δι' αὐτῆν τῆν ἐορτῶν, δὲ ἢ ξάρω πῶς ἀφάφεν
 αὐτῆ ἢ καυτικῆ κόμης· ὡ καὶ τί τερατώδες θαῦμα; ἀ-
 γκαλὰ ἔ ἢ ποσότης τῆς κόμους μὰ ἢ τὸν ἀρκετὴ μὰ κα-
 ταδαφίση ὄχι τῆν Ἐκκλησίαν, ἀμὴν χεδὸν εἰς φρού-
 ριον, μ' ὅλον τῆ το ἀνάβωρτας τὸ μπαῖτι ἔκαμει εἰς τῆς
 περιεφῶτας μίαν μεγάλῳ, ἔ ἀσωνήθισον βροτῶν, ἔ
 εἰς σεισμόν ὅτῃ ὅλοι οἱ ἀρεθῶντες ἔμεραν ὡς μεκροί,
 ἔ ἀπατήχεναν τὸν θαυατόμτες· χίζεται λοιπὸν εἰς
 μέρη τὸ κιβώτειον, καὶ ἀπετῶρτας ὡς τῶσδι κερασιώ-
 μῃτε δεξιὰ, μῃτε ἀριστερὰ εἰς τὸ πλῆθος τὰ μέρη ἐκτύ-
 πησαν τὰ παράθυρα, ἔ σωθλῶντας τοὺς καθιδάττες
 ἐφυγεν ἔξω ἢ φλόγα μὰ μὲ τὰ ἀφαιμεῖα κομμάτια
 διωκόμενα ἀπὸ τὴν ἀγίαν χωρίε μὰ βλαφθῆ μῃτε ὁ
 Ναός, μῃδὲ οἱ ἀρεθῶντες· τῆ το τὸ μέγα θαῦμα βλέ-
 πωντας οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς ἐκράσαν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν
 μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμασὸς ἐν τοῖς ἔργοις σε δόξα
 σοι· ἕως ὡδε καὶ τέλος εἰς τὰ θαῦματα ἢ μαρτύρων
 χαιερ σωτομίας σωπῶντας τ' ἄλλα ὅτῃ ἀερμάως ἐ-
 μεργεῖ ὁ Θεὸς εἰς δόξαν ἢ θεραπόμτων τῆ.

Τῆ το εἶναι τὸ μαρτύριον ἢ ἀγίω εὐλογημεῖοι μὲ
 Χειριασμοί· τοιστοτρόπως ἐπολιτάθῃσαν ἔως ἀνρέ-
 γησαν τὸν Θεόν· ἐτῆ ἐμῆκσαν τὸν Διαβόλον, ἔ ἔσησαν
 κατ' τῆς πλαγῆς τῆς ἐαυτῶν μῆκῆς τὰ λαμπρὰ τρέ-
 παια. Ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί μὲ ὅτῃ ἐορτάζομεν τὴν μῆ-
 μῳ αὐτῶν, μῳ πατήγουμ με χορῆς, καὶ τραγῆ-
 δια, ἐπειδὴ αὐτῆ εἶναι τῆ Διαβόλῃ πατήγουμ. ὄχι μὲ
 πολυφαγίας, ἔ μέδαις, καὶ ἀσελγείας, διὰ τὴ αὐτὰ
 ἔκαμει εἰς τὰς μιανὰς τῶν ἐορτῆς οἱ ἔλλῃτες οἱ τυ-
 φλοί, ἔ ἀπαίδῃτοι ὅτῃ δὲ ἀκαρτερῶσαν κείσιν, ἔ ἀψ-
 ταπόδοσαν. Ἡμεῖς δὲ ὅτῃ ἐβαπτίθῃμεν εἰς τὸ ὄνομα
 τῆς Ὁμοσῆς Τριάδος, ἔ ἐφωτίθῃμεν με τὸ Εὐαγγελι-
 κομ

κοῦ φῶς τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, ἃς κάμνωμεν ἔργα
ἀξία τῆς πίστεώς μας. λέγω δὴ. θελετε χριστιανοὶ καὶ
ἐορτάσετε ταύτῃ τῷ ἀγίῳ ἐορτῶν ἀξίως; ὑπάγετε
μετ' εὐλαβείας ἐς τὴν ἐκκλησίαν ἀνδρες τε
ἐ γυναικες, γολισμενοὶ ὅχι με λαμπρὰ ἐ πολυτελεῖ
φορέματα, ἀμὴν με σιωνδαίσιμ ἀγίῳ, ἐ καθαραῖ, ἀφῆ-
μωτας τὰς ἐχθρίτας, τὸν φθόρον, ἐ πάσαν ἄλλω κα-
κίᾳ κτ' τῆ πλησίονσας. καὶ ἀφ' ὧ εὐχῆς ἀδελφεῖ ἀπὸ
τῷ Ἐκκλησίᾳ, θεώρισε δεξιὰ σὺ, ἐ ἀριστερά σὺ καθὼς
ἐκαρῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀβραάμ, ἐ ἀφ' εἰδῆς γυμρῶν, ἐρδυσέ-
τομ' ἐ ἀπίσως ἐ εἰδῆς πειρῶντα χόρτασέτομ, ἐ ἀφ' εἰ-
δῆς ξερῶν ἐπαρέτομ εἰς τὸ ἀπῆτισα, ἐ τότε καὶ ἐ τὸν
Θεοῦ εὐχαριστῆς, καὶ τὰς ἀγίας ἀφραίμεις παρηγου-
ζωρτας καθὼς πρέπει τῷ μνημῶν τῆς μὴν τοχαζόμε-
δα ἀγαπητοῖμ καὶ σωθῶμεν με μοραχῶν τῷ πίστιν
χωρὶς ἔργα, διατὶ καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος Γάκω-
βος, ὅτι λογῆς εἶναι ἀδιώατομ καὶ ἢ τὸ κορμὶ μας χωρὶς
τῷ ψυχῶν, ἔτσι εἶναι ἀδιώατομ καὶ σωθῶμεν ἐ ἡμεῖς
οἱ Χριστιανοὶ χωρὶς τὰ χριστιανικὰ ἔργα. Ἐως πότε ἀ-
δελφοίμ καὶ εἰδε προσηλωμενοὶ εἰς τῷ γῆν ὡς ἀλο-
γα ζῶα, χωρὶς καὶ ἀσικῶμετε τὰ ὄμματα σας εἰς τὸν
ἐραρῶν τῷ πατρίδα μας; δεῖ ἀκτέτε τὸν μακάριον
Παῦλον ὅπῃ σὰς διδάσκει λεγωρτας, ἡμῶν τὸ πολί-
τάμα ἐν ἐραρῶν ὑπάρχει; ἢ γυρ ἀνδρωπε τί κοπιᾶς
μύκτα, ἐ ἡμέραμ εἰς τέτῳ τῷ πρόσκαιρον κατοικίᾳ σὺ
ὅπῃ σημερον εἶσαι ἐδῶ, ἐ ἀυριον ὑπάγεις εἰς τὸν ἐρα-
ρῶν ὅπῃ εἶναι ἢ αἰῶμιος πατρίδα σὺ; ἐρῆσπη μεγάλη
εἶναι εἰς τῆ λόγος ἀκροατὰ μὲ καὶ μὴ εἶναι ἄλλῃ ἢ φρο-
τίδα σὺ παρα καὶ ἀγοράσῃς τῶρα ἐκεῖνον τὸν ἀμπελῶ-
μα, ἀυριον ἐκεῖνον τὸν ἐλαιῶμα μεθ' ἀυριον ἐκεῖνο τὸ
ὄσπῆτιον, χωρὶς καὶ βαρῆς εἰς τὸν μῦν σὺ πῶς ἀπίσως ἐ

ἢ δε-

ἢ θελε γυρῆς ἄλλος Ἀλέξανδρος καὶ ὄξισιᾶσῃς χεδὸν
ὄλλω τῷ οἰκουμενῶν, ἀυριον ἐρχεται τὸ δρέπαρον τῆ θα-
ράτῃ, ἐ κόπτωρ τὰς σὺ τῷ ζωῶν ἄλλο δεῖ πέρμεις μα-
ζύσῃ, παρα τὰ μεκροτάφια σὺ. ἐπειδὴ καθὼς λέγει ὁ
προφήτης, γυμρὸς ὄξῆλθεσ ἐκ κοιλίας μητρός σὺ, γυ-
μρὸς πάλιν καταβαίμεις εἰς τῷ κοιλίᾳ τῆς γῆς τῆς
μητρός σὺ. καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ με τὸσας κόπτες, ἐ ἰδρωτας
ἴσως ἐ ἀδικίας, ἐ ἀρπαγὰς ἀπόκτησες, τίμῆσαι; καθὼς
λέγει Χριστὸς ἢ ἀλήθεια εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. ἢ γυρ τὰ
κληρονομῆν πολλαῖς φοραῖς, ἐ οἱ ἐχθροί σὺ, ἐ ἐκεῖνοι
ὅπῃ δεῖ θελεσ. ἐ αὐτοὶ μετ' χαίρουται τὰς κόπτες σὺ,
σὺ δὲ κολάζεσαι πικρὰ μέσα εἰς ἐκεῖνῳ τῷ αἰῶμιον
κόλασιν με τὸν ἀσπλαγχμον ἐκεῖνον πλύσιον, χωρὶς
ἐλπίδα ἀφέσεως. ἀλλ' ὁμως τῷ σημερον ἀλοίμορον ὄλοι
ὄξελίμαμεν ἀπὸ τῷ εὐθείᾳ ὁδῶν. πάντες ἐπλαμή-
θημεν ἄμα ἢ χερῶν θημεν, ἐκεῖσι ποιῶν χερῶν ὄπῃτα, ἐκ
ἐστῆν ἔως ἐμὸς. καὶ πρῶτοι λέγω ἡμεῖς οἱ ἱερεῖς πρέπει
καὶ λάμπῃ εἰς ἡμᾶς ἢ ἐμάρετος ζωῆ καὶ φωτιζῆ τὰς χρι-
στιαρῆς, καθὼς λάμπει ὁ αἰθῆτος ὄτος Ἡλῖος εἰς ὄλλω
τῆς γῆς τῷ περιφέρειαι. καθὼς μᾶς παραγγελεὶ καὶ
ὁ Κύριος εἰς τὸ ἀγιον Εὐαγγέλιον. Οὕτω λαμφάτω
τὸ φῶς ἡμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἴδωσιν
ἡμῶν τὰ καλὰ ἔργα, ἐ δοξάσῃσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν
ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Λοιπὸν πρῶτον κάμνωμεν ζωῶν ἀ-
ξίᾳ τῆ ἐπαγγελματος, μὴ ὀκνηρώμεθα ἐ καὶ διδά-
σκωμεν τὰ λογικά μας πρόβατα τῷ ἀκτημοσιῶν, τῷ
δικαιοσιῶν, τῷ ταπείνωσιν, τῷ ἀγάπῳ εἰς τὰς παύ-
τας, ἐ καθεξῆς ὅσα ἔργα ἀρέσῃν τῆ Θεῶ. Ἐπειδὴ λοι-
πὸν ἀπίσως, ἐ εἰς τὸν πόλεμον ρικηθῆ ὁ ὄξισιᾶσῃς τῆ
ερατάματος, καὶ θαρῶνθῆ, τί θελε γυρῆν οἱ ερα-
τιῶται παρα καὶ κηρδιωδῆσιν εἰς τὸ ἀκρον; ἢ ἀπίσως ὁ

πτοι-

ποιμῶ ἢ προβάτων ἠΐθελε χαθῆ, ἄρα τὰ πρόβατα
 δεῦρ ἦτον διεφθαρμένα; ἔτσι ἔ ἡ ἐδικήμας ὀκνηρία, ἔ
 ἀμέλεια, ἀλοίμορον πόσος γέλφει εἰς ἐκείνο τὸ ἀφευ-
 γές χάος τῆς Α΄ δὲ ἀπίσως ὁμως, ἔ μία ψυχὴ ἠΐθελε
 κολαθῆ ἀπὸ τῆς ἀμελείας μας, ἔχει γὰρ τὴν γυράση
 ἀπὸ ἡμᾶς ἀδελφοί μου ὁ δίκαιος Κύριος με ὀργῶ ἐν ἡ-
 μέρα κρίσεως, ἔ θέλωμεν κολαθῆ ἀψηρᾶ, δι' αὐτῶν,
 τί θέλωμεν γυρῆ ἀπίσως, καὶ ἀπὸ ὀλίγων μας ἐπιμέ-
 λειαν ὑπερβῆται τῆς δόξης τῆς Κυρίας οἱ ἐροεῖτες μας;
 διὰ τῆτο ἀπ' ἐδῶ ἔ ἐμπροσθεν ἄς διδάσκωμεν με τὸ ἔρ-
 γον, περιοσότερον ἀπὸ τὸν λόγον τὰ λογικάμας πρόβα-
 τα, διὰ ἡ ἀκίσωμεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εὐ δόλοι ἀγαθοί,
 ἔ πισοὶ εἰσέλθετε εἰς τὴν χαραμ τῆς Κυρίας σας, ἔ ὑμεῖς
 οἱ μοραχοί, ἔ μοράσειαι, μὴ φοχαθῆτε πῶς ἡ πο-
 λία, καὶ τὰ μαῦρα ράσασας σώμεν καθὼς λέγει ἔ ὁ με-
 γας βασιλεῖος, ἀμὴ ἡ παρθερία, ἡ ἀκνημοσιών, ἡ ταπέ-
 μωσις, ἔ μάλισα ἡ ἔλενομοσιών πρὸς τὸν πτωχόν, καὶ
 περῆτα. αὐτὰ τὰ ἔργα σᾶς ὀδηγῆ ἔως εἰς τὴν θύραν τῆς
 ἔραθ. ἔ ἐσεῖς ὦ γυῖαια, ἀφῆσετε ταῖς κατακροσῆαις
 ἀμαμεταξῆσας· χολάσατε τῆς φθόμης, παύσετε τὰ
 σκαμδαλα. καὶ ὅταν πηγαῖμετε εἰς τὴν ἔκκλησίαν, μὴ
 περιεργαζόσαδε τί φορεῖ ἡ μία, ἡ τὶ ἡ ἄλλη, ἀμὴ με-
 τὰ φόβος Θεῶ, καὶ καταρῆξεως λατῆάτε τὸν ἄορατον
 Κύριον παρακαλῆμετε αὐτὸν γὰρ συχωρῆ τὰ σφάλμα-
 τάσας, ἔ γὰρ ριζώρη τὸν φόβον τῆ εἰς τὴν καρδίαν σας,
 ἔ ἔτσι προσφέρομετε τὴν πρέπρασ πῆσιν εἰς Χειρὸν,
 καὶ τὴν χρεωσμενῶ ὑπακὸν εἰς τῆς ἀφδρασσας τῆς
 μομίμης καθὼς ἔκαρᾶ καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν αἱ ἄ-
 γίαὶ ἐκείραι γυναικες, θέλει ἀξιωθῆτε τῆς ἀνεκφράστῆ
 χαρᾶς. ἔ ἐσεῖς ὦ ἀδελφοί μου χριστιανοί μὴ ἔξοδιαζετε
 τὸν καιρὸν σας εἰς πάθῆ καὶ ἀσωτείαις· μὴ μολιῶετε
 τὴν

δόξα, καὶ κραταίωμα, χαῖρε Παπαγία, ἔλπις, ἔ
 προφασία, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας.

Ὡδὴ, θ'. Ἐξέση ἐπὶ τῆτω ὁ Οὐραμὸς.

Π ὁ ὄμμα ἀπατέματες πρὸς Θεὸν, τῶ γαυρῶ
 τὰς παλάμας ἔξήπλωσαμ οἱ ἀθληταί, πάθος
 μιησάμεροι τὸ σεπτὸν, ἔ ἔκραζον γηθόμεροι, Δέ-
 σωπα ἐρίχυσον μὴ ἡμᾶς· ἐπίρροθος δὲ ὠφθῆ πά-
 ρειμι λέγων μὴ πτοεῖθε, δεῦρο εἰς εὐκλειαν ἔραμιον.

Π ὦ θρόμω τῶ ἀσέκτω τῆς τριλαμπῆς, τρισηλῆς
 Θεότητος Ἀγιοὶ περιχαρῶς, μὴ περιπολῆ-
 τες σὺ μοεραῖς, Ἀγγέλων ταῖς δυνάμεσι, ἔ χοροῖς
 Ἀγίοις ἢ ἀθλητῶν, μέμνηθε δυσωπῆμεν, ἡμῶν ἢ
 ἔκτελῆτων, μὴ μὴ τὴν θείαν, καὶ παμέορτον.

Π ἡ θεία ἔλαμφθῆτες γυῖσαι Χειρῶ, οἱ σεπτοὶ
 ἀθληταί προσερῶσασ ἀῖμα αὐτῶν, ἀμωμον
 δυσίαν σοὶ τῶ Θεῶ· γαυρῶ δὲ θαματέμεροι, εἰς ὑ-
 φος ἀπέβησαμ ἔραμῶν· τρυφῶντες δὲ σὺ κάλλης, ἀ-
 φράστῆ αἰωρίως, κόσμον φρερῶσιν οἱ παρῆδοξοί.

Ε ξέση τοῖς σοῖς λόγοις Ἀριαμὸς, Τύραμνος οἱς ἔκ-
 ραζες λέγασα, ὅτι ἐθρῶν, εἰδῶλα δαιμόνια πέ-
 λει δὴ. Ὁ δὲ Χειρὸς ὁ Κύριος, πέφυκεν ἀπαῖ-
 των διμηργός. ὄν περ τιμῶ, ἔ σέβω, ἔ δι' αὐτὸν
 αἰσῶμαι, ἀποθαμῆν ὦ Μαῦρα εἰδοξε. Δόξα.

Ω θεία τῆς Δεσπότης, ἔ Γερά ξιμωρῆς δυσωπῶ ὁ
 οἰκτρῶτατος, δέξαι ἀμερῶς, τῆτί μοι τὸ δῶρον οἶα
 Χειρὸς· λεπτὰ προσεπιδέξατο, χήρας ὄν ἰκέτῆ ἐκ-
 τεμῶς· δῆραι πταισμάτων λύση, ἔ δόξης με ἀρῆτη
 μετοχόν δέξαι τὸν ἀνάξιον. Καὶ μὴ. θ'

Κ αὶ σκέπη, ἔ βοήθεια, ἔ ἔλπις, ἢ πῆσῶν σου
 Κύπαρχεις μητσοθεε, ἐπεὶ φρεκτῶς· ἔφως οἶα ἡ-
 σαίας χρισμοδοτεῖ, βελῆς μεγάλης Ἀγγέλου, ὄν περ
 ἔκλι

ἐκλιπάρει τῆ Παράχαιρ· εἰρώλω Ἐκκλησία, καὶ μοὶ δὲ σωτηρία, ὦ Παπαγία κοσμοσωτρε.

Ἐξαποσελάριον. Γυναῖκες ἀκντίθιτε.

Φῶν φιλεόρτων σύλλογος, λαμπρῶς ἀψύφνησῶμεν, τῆς ἀειθέας Κυρίας, καὶ καθαιρέτας τῆς πλαγῆς. Τιμόθεον τὸν εὐδοξον, ἔ Μαυραὶ τὴν αἰοδιμον, συμφώρως εὐοτάζομεν, ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ ἀπαύσως ἐκλιπάρει τὸ θεῖον. Ἐτερον.

Ρωθάρτες θεῖα χάριτι, Μάρτυρες γενησιότατοι, Τυράννης πᾶσαν μαρίαν, ἔ ἀθείας τὸ θράσος, ὠλέσατε παρτέβαροι, τελέως θανατέμενοι· διὸ, ἔ μίκτης γεφάρης, ἐδέξαθε ἐπαξίως, ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Κυρίας. Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τῆς αἴρας ἦχος, ἀ. Γῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Φῶν φιλεόρτων χορεῖαι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θεῖαν ξυωρίδα, ἀγιώτατον ζεύγος, τὸ κλέος τῆς Μαρτύρων, καὶ καλλορίω, Ἐκκλησίας τὸ ἐρεῖσμα. Μαυραὶ τὴν εὐδοξον ἅμα τῷ Γεράῳ, Τιμοθέω μακαρίζομεν.

Πῆ παμφαῖ Παρηγύρει τῆς Ἀθλητῆς τῆς Χειρῆς, ὠχνηθῶμεν πάντες οἱ φιλεόρτοι· πίσει· αὐτῆς τὰς ἀειθείας ἀδορτες μῦν, Τιμοθέον, ἔ Μαυραὶ τε· ἀσματικῶς ἀψύμμεντες τὸν Γησῆν, τὸν δόξασαμτα αὐτῆς θαυμασῶς.

Υφνηντὴν Ἐκκλησία τῆς περαπέων σοφόν, οἶδε σε ὦ τρισμάκαρ· ὑπὲρ ἡς, ἔ ὑπέρης, βασάνης ἀνικέτης οἷα ποιμῶν, ἀγαθός, ἔ ὑπέκαλος· Μαυραὶ συμφέριτον δὲ ἀλαβῶν, τῷ Χειρῶ μῦν σωμαγάλλεθε.

Πῆν Γεραὺ ξυωρίδα ἀψύφνησῶμεν, Τιμόθεον τὸν μέγαρ, ἔ τὴν εὐδοξον Μαυραὶ, τῆς πλαγῆς καθαιρέτας, ἔ Ἀθλητῆς, Γησῆ τῆ Θεῆ ἡμῶν, ἔ γὰρ ἀπαύ-

ἀπαύσως τὸ θεῖον ὑπὲρ ἡμῶν, Γησῆσιν σωθῶσαι ἡμᾶς. Δόξα ἦχος, π. β.

Δεῦτε Φιλομάρτυρες πάντες μελωδικῶς ἀψύμμησῶμεν σήμερον, τῆς γενησίως ὀπλίτας Χειρῆς τῆς Θεῆ ἡμῶν Τιμόθεον τὸν ἀντήτητον ἀειθέα, ἅμα τῆ Ἀθλητῆς Μαυραὶ μεγαλομάρτυρι· τῆς τῆς πλαγῆς ὀλοθράτας, ἔ καθαιρέτας, ἡμῶν δὲ προμάχης, ἔ ἀψύφνησῶν· ἔς ἡ τειάς, ἔ ζώρτας, ἔ μὲν πότμον μεγαλῶς ἐδόξασε τοῖς ἀπείροις θαύμασι· οἱ ἔ πρεσβάσιν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ μῦν τῆς Ἐορτῆς.

Μεγαλιωάριον.

Χαίροις ὦ παρθαύμασε ξυωρίς, παρτέβαρον ζεύγος γενησιότατοι Ἀθληταί· Τιμόθεε μάρτυς, σωτῆρ σπῆ σωματῶν Μαυραὶ τῆς γερρότατη, ἡμῶν τὸ καύχημα.

ΕΓΚΩΜΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΜΑΤΡΑΣ

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ ΜΗΝΟΣ

ἦχος ἀ. ἦ ζωνὴ ἐν τάφῳ.

Πῆς ζωῆς τῆς Κόσμου, ἐγερθείσης φεικῶς, οἷα περ προεῖρηκείας ἐκ μηνῆτος, μνήμη ἠνυγασε τῆς θεῖων Ἀθλητῆς.

Ως Διὰς Ἀγία, Μαυραὶ Μάρτυς Χειρῆς, σὺ σωματῶν τῷ λαμπρῷ Τιμοθέῳ μῦν, διασώσατε ἡμᾶς ἐκ τῆς δειρῶν.

Σπ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΜΑΤΡΑΣ

Υαλλομένη τῆ γ. Τῆ Μαΐα Μηνός.
Συντεθείσα παρὰ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥΛΗ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΕΥΣΙ, ΣΑΤΑΦΙΕΡΩΘΕΙΣΑ
ΤΗ ΧΡΙΣΤΩΝΥΜΩ ΚΟΙΝΟΤΗΤΙ,

Γεωργίου Βασιλείου
ΜΜ

α ω β. ΕΝΕΤΙΗΣΙ, 1802

Παρὰ Νικολάω Γλυκῆ τῷ Ἱερωτάτῳ Γωαγγίμω.

CON REGIA APPROVAZIONE.

Ετρατάθεισα πλάμη, κατὰ παύτων πιγῶν, ἠδα-
Φίδη ξυωρίδος παλαίσμασι, Τιμοθέε τε καὶ
 Μαύρας τῆς γερῆας.

Εἴς ὑπάρχει Κόσμος, Ποιητὴς ὁ Χειρὸς, ἔργα δὲ
Αφ' ἄνθρωπων πέλει τὰ εἶδωλα, Μαῦρα ἐκράζει εἰς
 ὄψιν δυσμενῶν.

Ἐυτοκλήτως ἦκες ὦ δυὰς Γερά, ὄντως εἰς τῆς
Αϊκισμῆς, ἐ τὰ σκάμματα, ἀπτόητως κηρύττε-
 σα τὸν Χειρὸν.

Ἐὰς μετεωρήσεις, προχῆ Μαῦρα σοφῶς, οἷα ἀ-
Ραβάσεις λελόγισαι, ταύτας ὀδνηύσας εἰς Οὐ-
 ραμὸν.

Οτ' ὄψεαι Μαῦρα, ἐκ αἰκίαι δερμαί, ἐκ αὐτότε
 ὁ βίαιος θάνατος, ὅπως Γ' ἔχουσεν ἠρῆσαι σε Χριστῶ.

Ειλωὰν ὡς ἄλλος ὁ μάσση σερμη, Μαῦρα ἀθληφό-
Ρε γυωρίζεται, τῆς προσῆτας ἐξιῶμος πιγῆς.

Φρεατι προσῆσαι, δαιμονώσαι δερμῶς, Μαῦρα ταῖς
Θρεξι τῆς κεφαλῆς ταύτην δράξασα, διεφύλαξας
 θανάτου τοῦ ἀμφοῖν.

Εἰ ὁ κώδων μέγας, τῆς ραῖος σερμη, ἀλλ' ὕψης ὡς πε-
Σῶν κατὰ κάραν παιδός, ἔ σινεθλασερ αὐτῆρ περ
 ἔδαμῶς.

Εἰ μιᾶ ἔσια, τὴν Τεμάδα τραυῶς, ἐ τρεῖσι ταῖς ὑπο-
Γράσει πέλυσαι, ἀνεκνήρυξας ὦ Μαῦρα τραθερῶς.
 Καὶ μῶ.

Παραγία Κόρη, ἡ ἐλπίς ἡδ' πιγῶν, δυσώπῳσε ἐπὶ
Ἡμέρα κρίσεως φαῖνθι, προσασία μὲ, ἐ γὰρ πέ-
 λεις ἀγαθή. Στάσις β'. Αἴξιον ἔστιν.

Ωφθης προσφορά, ἐ δεκτῆ θυσία μάρτυς Μαῦρα,
Ἰερεῖον ἀμφοῖν Χειρῶ τῷ Θεῷ, ὀλοκάρπτως,
 καὶ ἴμα καθαρόν.

ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ,

Κ Α Ι

ΧΡΙΣΤΩΝΤΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ.

Μνήμη δικαίη μετ' ευκαμίωυ γίγνεται, κτ'
 τὸ ἱερόν περ φησὶ λόγιον. Ἐμφερτοὶ ἦν ἀ-
 λαβεσάτων Γερέων, ἔ ἀπαύτων ἦν τῆς Κώμης Μα-
 χαираδων πλείστω ἀλάβειαν, ἔ αἰδῶ μεγίστω πρὸς
 τῆς γερμαίης ὀπλίτας τῆς ἀαγγελικῆς παρατάξεως
 ἐχόντων, καὶ μνήμῳ παρηγουικῶ τῆ ὑπὸ τῆς Ἐκ-
 κλησίας ὠλοσμερῆ ἀσῆμῳ αὐτῶν ἡμέρα ἦτοι κτ' τῆμ
 πείτημ τῆ Μαίης μῶος λαμπρῶς ἐκτελέρτων, ἔ ἐκ

ἀποχρώσεως ἀκολυθίας ἢ ἀθλητῶν λαχόντων, καὶ
 με δὲ ἀξιωματῶν, ἐποίησα τῆτον τὸν ὕμνον τῆ πρὸς
 τὰς ἀεικές Τιμόθεον, καὶ Μαύραν εὐλαβεῖα θαρ-
 ρῶν· ὁ μύθος Ἡρακλέους ἔχοντα, ἔχ Ἡρωϊκὰς ἀμ-
 δραγαθίας τῆ δυσμαχίτη Ἀχιλλέως ἰσορῶντα, ἀλ-
 λά τὰ ἢ ἐμδοξῶν μαρτύρων τῆ ἐπικρατῆ βασιλέως
 ἀγωνίσματα ἀφῆμως διατραποῦντα, ἢ τῆν μοεραμ
 ἐπτακέφαλον ὕδραμ διαμπαξ κατατομησαύτων, καὶ
 τὰς ἢ ἐμ σκοτέ διαπορώμεμῶν ὀρμητικὰς καὶ τῆς
 Ἐκκλησίας ἐφόδους ἐφ' ἧς ὁ Ἀρχὼν τῆς ἐκκλησίας ἐ-
 παμαπάνεται ὡς πορρωτάτω ἀποσοφισαύτων, ἔ τῆς
 ἐαυτῆς μίχης τὰ τσόπαια ἐμδοξῶν τῆσαύτων, καὶ τῶ
 ἰδίῳ αἵματι τὰς ἱεράς γολὰς αὐτῆς φοιμῆσαύτων. Δέ-
 ξαιο τοίρην ποθητῆ με Κοιρότης χειρῶν με τῆτι μοι
 τὸ δῶρον, εἰς ἀκραφμὲς τεκμήλιον τῆς πρὸς σὲ ἐ-
 λικμῆς με ἀλαβεῖας.

Τῆς ὑμῶν ἀσεβείας.

Γεώργιος ἱερδὲς ὁ Γωαρμῆλης

ΜΗ-

Μ Η Ν Ι, Μ Α Ι Ω Γ.

ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΕΝΔΟΣΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΤΡΑΣ.

Ε' ἡμέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν γίχ. γ.
 ἔ φάλλομεν τῆς ἐοσῆς. γ. καὶ τὰ παροῦντα
 προσόμοια τῶν Ἀγίων, ἦχος, δ'.

Ὡς γεμῆσιον ἐμ μάρτυσι.

Γηθοσιώως φιλέορτοι, ἐορτάσωμεν σήμερον,
 μνήμην τῆν πατίερον καὶ παρμδοξῶν τῶν
 ἀθλοφόρων κραυγάζοντες, ἀντητητοι μάρτυρες, διασω-
 σατε ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κακώσεως, Μαύρα ἐμδοξε, σὺ
 σὺμαθλω τῶ θεῷ Τιμόθεῷ ἔ εὐκλείας συμμετόχης,
 τῆς ἔραμῆς ποιήσατε.

Ρῶν μαρτύρων τὸ καύχημα, Ἐκκλησίας τὸ γῆεμ-
 μα, τῶν πικῶν κραταίωμα, καὶ διάσωσμα, τὰς
 ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν, φιλέορτοι σήμερον· ῥωμαλαίως
 γὰρ αὐτοὶ τὸν Βελίαν κατήχυμα, ἔ ἐκῆρυξον τὸν

Α 3 Χει

Χειρὸν Βασιλέα ἢ ἀπαύτων, ὃς ἀθλήσεως τῷ γέ-
φει, λαμπρῶς αὐτὸς κατετέψατο.

Εν γαυρῷ ἐταυρῶθησαν, οἱ ὀπλίται γηθόμενοι, πά-
θος τοῦ σωτηρίου ἐκονίζοντες, ἐν ᾧ τὸ τέλος τὸ
ἅγιον, λαβόμενος ἀπέπτησαν, πρὸς Θεοῦ περιχαρῶς.
εἰς ἀγίων σκηνώματα, εἰς τὰ ἄρρητα, καὶ ἀνέκφραστα
καὶ ἄλλη Παραδείσῃ, ἐνθα τάξεις τῶν ἀγγέλων, ἔ τῶν
μαρτύρων τὰ τάγματα.

Δόξα ἡχος, π. β.

Λεῦτε πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον ὑμῖν ἐνθεοῖς τῶς
γυναικὸς ἀθλητῆς Χειρὸς τῆ Θεῆ ἡμῶν κατατέ-
ψαμεν. Τιμόθεον τὸν ἀντὶ τὸν ἀρετῆς, σὺ τῆ Θεῆ
συνάδω Μαύρα τῆ γερῆ, ἔ ἐνδοξῶ μεγαλομάρτυρι,
ἔ πιστῶς ἐγκωμιάσωμεν λέγοντες. χαῖρε ξυνοῖς ἀ-
γία ἔ ἀεισεβάτος, ἡ τῆν πλάτῃ τῶν αἰχμητῶν εἰδώ-
λων εὐθαρσῶς καθυβεῖσασα, ἔ Χειρὸν τῶν Θεῶν ἐ-
νώπιον τῶν τυραννῶν λαμπρῶς ἀνέκφραστα. χαῖ-
ροις δυᾶς ἱερωτάτη, ἔ χειρῶν ἡ τῆ τρισυλλῆ Θεο-
τητι ἐργατε ἔ λόγῳ λατρεύσασα, ἔ θαυμά δι' αὐτῆν
αἰρετίσασα. Χαίρετε ἀθληταὶ μεγαλῶν μοι οἱ ἐν ποι-
κίλαις βασάνοις, ἔ φαστικῆ προσηλώσει τὰ σώματα
παραδιδόντες διὰ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν γαυρωθῆναι κατα-
δεξάμενον. ὅν μὴ παύετε πρεσβύειν ἀδιαλείπτως, ὑ-
πὲρ τῶν πίστε καὶ πόθῳ τιμῶντων τῆν παρῆδοξον
μνήμῃ ὑμῶν.

Καὶ μὴ τῆς ἑορτῆς.

Εἴσοδος, τὸ φῶς ἰλαρόν. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν
τῆ ἁγία Γεωργίου.

Εἰς τῆν λιτῆν, ἡχος α.

Πρὸ ἔρωτι τῆς τῆ Χειρῶν ἀγάπης πρῶτα οἱ πα-
μεύφνημοι, πᾶσαν τῆν τῆ προσκαίρε βίου χλυδῶ
κατε-

κατεφρόνησαν. ἔ τὰ πάθη αὐτῆ ζηλώσαντες, ἐν γαυ-
ρῷ ὡς αὐτὸς δι' αὐτὸν ἐταυρῶθησαν. καὶ ἐξ αὐτῆ εἰς ἔ-
ρατῶν ἀναβάτες, καὶ τῷ ἀμαρτανίῳ γέφει γεφρω-
θεῖτες ἐκ χειρὸς τῆς παραλλεγάτης, πρεσβύειν ὑ-
πὲρ ἡμῶν Τιμόθεος ὁ ἱερόμικος, καὶ Μαύρα ἡ παραιο-
ιδμος.

Πρὸ τῆς ἀθλήσεως αἵματι καταφαιδρυνάμετες ἑαυτῆς
οἱ γυναικοὶ μάρτυρες, ῥωμαλαίως καὶ τῆς πλά-
της ἀπέτησαν ψυχῆς καρτερότητι, ἔ μοῦς τῆ ἀδύτη-
τι. πρὸ δὲ ἔ βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, εἰς μὴ φῶ-
μα οὐραίου Χειρὸς εἰσηγάγετο μετὰ αὐλῶν λαιτρ-
γῶν, αἰδίως ἀγαλλόμενοι.

Πρὸς ἔ θαυμάσει τῷ ὄντως ὑπεραψῶντων καρτε-
ρίῃ Μαύρας ἐνδοξῆ τε καὶ ἀντητῆς μεγαλομάρ-
τυρος. ῥωθεῖσα γὰρ αὐτῆ γαυρῆ τῆ Θεῆ δύναμι, θαρ-
σαλέως δαμνῶντας βασάνοις, καὶ ἀπεικέτοις αἰκίαις
ἐνκαρτερήσαν. ὡ τῆ θαύματος φύσις ἀσθεῖς, καὶ ἀ-
πτόντος, κατήχησε τὸν ἀόρατον δράκοντα τὸν τῆν
ἑῶν τὸ παλαι πτερρῖσασα. καὶ ὡς πύργος ἀρραγῆς
τῆ φορᾶ ἢ βασάνων ἀσάλατος μείμασα, τρυφᾶ μὴ
τῆ ἀμνηστῆς καλλῆς, Μαύρα ἡ αἰοιδμος.

Δόξα, ἡχος, π. δ.

Πρὸ ἀθλητικῆ παρηγύρει ἢ ἐνδοξῶν ἀθλοφόρων ἑ-
πος πιστῶν συνδράμωμεν σήμερον ὑμῖν ἐνθεοῖς,
σωτῆρα δοξάζοντες τὸν σεπτῶς δοξάσασα Μαύ-
ρα τῆν ἀντὶ τὸν μάρτυρα, ἔ σὺ αὐτῆ, Τιμόθεον τὸν
μαῖον ἐν μάρτυρι. οἱ ἔ πρεσβύειν ἀεργῶς ὑπὲρ
εἰρήνης τῆ Κόσμου, ἔ σωτηρίας ἢ μὲ πόθῳ, καὶ πί-
στεως ἑορταζόντων, τῆν παρῆδοξον μνήμῃ αὐτῆ.

Καὶ μὴ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν τρίτον στιχόν, ἦχος, β΄.

Ὅτε ἐκ τῆς ξύλων μεκρον.

Χαῖρε ὦ παρσέβασε δυάς, χαίροις ξυρωεῖς ἡ ἀγία
 ἔ αἰσέβαστος, χαίρετε παρσέδοξοι Κυρίαι μάρτυ-
 ρες, οἱ φερρῶς ἀμαυρώσαυτες, εἰδῶλων τῶ πλαμῶ,
 ἔ ταύτην ἐκοβέσαυτες ἰδίοις αἵμασι. ὅθεν καὶ λαμ-
 πρῶς τῆς φεφάρας, παρὰ τῆ σωτήρος ὦ Μαῦρα, σὺ
 τῶ Τιμοθέῳ ἐκομίσαυτε.

Στιχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶ.

Ζύλου ὁ γεμάρχη τῆς ἐδέμ, βρώσει βασκαμῖς Βε-
 λίαρ γεγομεν ἀποικος· αὐδὶς ὁ σωτὴρ ἡμῶν διὰ
 τῆ ξύλων αὐτοῦ, εἰς Παράδεισον ἠγαγε διὸ ἔ ἡ Μαῦρα
 ταυδέσσα ἀματε τῶ Τιμοθέῳ φανρῶ, ἠδὲ εἰς τὸ
 ὕφος τῆς θεῖας, ξύλου ἐπρυφῶσα ἠδέως, τῆ τῶ ἀμαρ-
 τίαυ ἐξαλείψαυτος.

Στιχ. τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτῶ, ἐθαυμάσασαυ
 ὁ Κύριος.

Βίβλος ἀγαγεῖν τὰς ἱεράς, αἰς χειριαμῖς ἐφουδε-
 τας τοῦ πυρπολῆσαι αὐτάς, προσάξας ὁ τύραμ-
 νος τούτῳ ἀτέφησας, ὡς οὐδεὶς παραδεδωκεν, ἡμῶς
 τοὺς ἰδίους, ἐκὼν πρὸς τὸν θάνατον, ὅθεν Τιμοθέε
 ἀμα τῆ παρσέπτῳ σωάμῳ Μαῦρα τῶ φανρῶ προσ-
 πηγυρεῖ, ἐν ὧπερ τὸ τέλος ἐκομίσαυτε.

Δόξα ἦχος, π. δ΄.

Γράπτωσα φωτὶ τῆς ἀσεβείας, Μαῦρα παρσέ-
 ξε ὅφεις μετὶ τυραμῖς ἠμαυρώσας, τῆ δὲ πρῶ-
 τὰς καρδίας ἐλάμπρως, καὶ τῶ αἵματι τῆς ἀθλη-
 σεως, τὰς εἰδωλικὰς ἀπορδὰς ἐξήραμας· ὕφωδέσσα δὲ
 τῶ φανρῶ διὰ τὸν ἐν ξύλῳ ὑπὲρ ἡμῶν προσηλωθῆ-
 τα Κύριον, τὰς οὐραμῖους μομὰς εἰς κατοίκησιν ἐκλη-

ρῶσο

ρῶσο αὐοῖδιμε· πρέσβασε οὐμ δεόμεθα ὑπὲρ τῆς πρῶ-
 εορταζόμετων τῆ παρσέδοξοι μνήμῳ σα, Μαῦρα παρσέ-
 βάσμιε.

Καὶ μὴ, τῆς ἑορτῆς.

Α' πολυτίκιον, ἦχος α΄. Τῆ λίθῳ σφραγιδέρτος.

Δεῦτε πάντων φιλεόρτων συστήματα, ὑμῶν τῆ σε-
 πτήμ ξυρωεῖδα ἐγκωμιάσωμεν, Τιμόθεον τὸν μέ-
 γαυ ἀθλητῆν, καὶ Μαῦρα μάρτυρῶν ἠκαλλομῶ, ὡς
 τῆ πλαμῶ τῆ εἰδῶλων ἀθαρσῶς ἀποσείσαυτες· δό-
 ξα τῶ ἐμχύσαυτι ὑμὰς Χριστῶ, δόξα τῶ φεφάμῳσαυ-
 τι, Δόξα τῶ ἐμεργῶντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ μὴ, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τῆν πρώτην

Στιχολ. Κάθ. ἦχος, α΄.

Τὸν τάφομ σα σωτήρ.

Μαρτυρῶν ἱερῶν, ξυρωεῖδα συμφῶμως· ὑμῆσωμεν
 τῆς τῆς Τιμοθέου καὶ Μαύρας, Τριάδα γὰρ ἀκτι-
 σῶν τῆς τυραμῶν ἐμῶπιον, ἀπεκνήρξαυ ἔ τῆ εἰδῶλων
 τῆν πλαμῶ καθοδάφισαυ, θελογοῦντες ἀξίως, δογ-
 μάτων· τα ἐμῶσα.

Δόξα ὁμοιον.

Λεωότην τὸν Χριστῶν, ὡς λαμπρῶς ἐν φανρῶ, κη-
 ρύξαυτες σοφοὶ, ὄρα τῆ ἀοράτων, ὑπὸ ἐγκῶν φερ-
 ρῶτατα αἰκισμοὺς τε, καὶ μάστιγας, διωαμῶμενοι ἐπι-
 φασία τῆς θεῖας, ἐξ ἧς ἔλαβον, μνητικὰτε βραβεῖα,
 αἰ δόξης τὸν φεφάμῳ.

Καὶ μὴ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τῶ β. στιχολογίαυ, ἦχος, δ΄.

Κατεπλάυη Γωσήφ.

Πῶν τυραμῶν αἰκισμῶς, ὑπέμειραυ καρτερικῶς, οἱ
 γεμῶιοι ἀθληταὶ, ξέσεις τῆ σώματος δειράς, ἔ
 τῆ πυρῶ τῶ κατάφλεξιμ ἔ ἀμαρτήσεας, Τιμόθεος σα-
 φῶς

Φως ο μεγαλῶμος, καὶ Μαῦρα ἢ φερρὰ καὶ ἀξιέρατος καὶ σὺ ἀγγέλοις σήμερον ἐνδόξως ἢ ξυωρεῖς ἢ αἰοίδιμος, ἀφραμομήν, Χειρῶν πρεσβεία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, ὁμοιον.

Ποὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χειρῶν, ἀνάφνησόμεν φαίδρως, τῶν φιλεόρων ὁ ἐσμός, ὡς τῶν εἰδώλων ἀληθῶς, ὀλοθράτας τε γερναίς, ἔκασταί τε. Τιμόθεον σεπτὸν, ἔ Μαῦραν πατήριον, τὸς ὄντως λατράτας Θεῶν πατήριον ἔκτερας πρεσβείαν ἐκάστοτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἢ ὑμῶν πιαῶς, τὴν ἱεράν τε, καὶ φωτοφόρον, θείαν αὐτῶν πατήριον.

Καὶ μὴ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθ. ἢχος π. δ.

Τὴν σοφίαν, καὶ λόγον.

Ἡ ἐκχύσει τὴν αἵματος ἢ σεπτῆ, τοῦ Βελίαν ἀπέπριξε διαμπαῆ, πλαμίω, καὶ ἀπέσπασε τῶν ἀρόμων ἀσέβειαν, λαμπρινομένη δόξης, φωτὶ Τρισηλίω τε, ἔ φραττομένη ὄπλω, φαιρῶ κοσμοσωτήρος. ὄθεν τὴν ἀγνήω, καὶ αἰδίου δόξαν, ἀξίως ἀπέλαβε ἐν Θεῶν πατήριον, Μαῦρα μάρτυς ἀντήν. πρεσβεία Χειρῶν τῶ Θεῶ ἢ πταισμάτων ἀφραμομήν δωρησάσαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν παθεόρον μνήμωσ.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ μὴ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. ἀντίφωρον τοῦ δ. ἢχου. πρεσβείαν, ἢχος, δ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶ. Στιχ. τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῶ ἐθαυμάσωσιν ὁ Κύριος. Τὸ, πᾶσι προη, ἔ ἀγαγέλιον μαρτυροκόν.

Δόξα

Δόξα ταῖς τῶν ἀθλοφόρων.

Καὶ μὴ, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Τὸ ἰδιόμελον, ἢχος π. β. Ἐλένησόμε ὁ Θεός.

Ἡμέρον ἀπάσα ἢ ὑφῆλιος, ταῖς ἢ ἀθλοφόρων ἀγαθῆς ζεται ἀκτίσι, καὶ ἢ σεπτῆ Ἐκκλησία ὠραίζομένη τοῖς θαύμασι ὑμῶν, βοᾷ ὑμῶν χαρμοσῶς. Θεράπορτες Χειρῶν γρησιώτατοι, ἔ προσάται πιαῶν θερμότατοι, Τιμόθεε παραοίδιμε, ἔ Μαῦρα ἀεισεβάσε, μὴ παύσητε πρεσβείαν ὑπὲρ εἰρήνης τῆς Κόσμου, ἔ σωτηρίας ἢ ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον, β.

Ὁ Καθὼ τῆς ἐορτῆς, εἰς γ. καὶ ἢ ἀγίω.

ἢχος π. δ. Ἀρματηλάτῳ Φαραῶ.

Ἡ ὁδῶν ὑμῶν τὴν σεπτῆ πατήριον τῶν ἱερῶν ἀθλητῶν, δυσωπῶσε λόγε, λόγον μοι χωρηήσον, ὡς λόγων πέλων πύταρις. Τιμόθεε πρεσβείας τῶν σε θεράπορτος Κύριε, Μαῦρας τε πασεπτῆ, καὶ μαρτυρος.

Ἡ ὠρῆ τὴν θείαν ξυωρεῖς παρ θαύματος ἐνωπιθεῖσα φερρῶς, ταῖς βασάοις, τὴν ψυχῆν παρέδωκας ἀποθαρεῖν ἵνα αὐτῆν, σώσης αἰδίως, καὶ συνηγάλη τοῖς μάρτυσι. ἔπερ σκοπῆς τυχεῖσα, ἰκέτα ἀπαύσως, ὑπὲρ ἢ πίσει ἀνυμῶντων σε.

Ἡ καταυασθεῖτες ἀφραπαῖς τοῦ πνύματος ἀφῆρες ὠφθητε, ροντῆ ἡλίου, πλαμίω ἀμαυρώσαντες ὑμῶν τῆς σελαγίσμασι Μαῦρα μάρτυς Κυρίου, ἀθλοφόρε Τιμόθεε. Διὸ λαμπρὸς γεφάρις, ἐτύχετε.

Ἡ ὠμῆ τῆς θείας ὡς ῥωθεῖσα ἡμβλωας ζόφον εἰδώλων φερρῶς, καὶ ἢ ἀφομῶντων, τῆν ὄφρω ἐλεγεῖσα, τὴν τῶν ἀθεότητα, ἔξεφαύλισας Μαῦ-

ρα

ρα Χειρὸν τοὺς πάντας κηρύττωσα, εἶμαι τῷ παντὸς τῶν Κοσμητόρα.

Οὐ δειροτάτων αἰκισμῶν ἐπίτασις Μαῦρα αἰοῖδιμε, τροχῶν ἐκ ἐκτάσις, ἔλεβήτων βράσματα ψυχλῶ σα ἀδαμάτιμον ἀπεσείσαπτο ὅλως τῆς θεϊκῆς ἀγαπήσεως, ὅθεν μὴ οἰκείς τὰ ἔραβια. **Ἐ.**

Χειρὸς ἀφέστη, γηθοσιύως σήμερον παρηγουείσωμεν. καὶ γὰρ κατεβλήθη, τῷ σαταῖ ἢ διῶαμις γαυρῶ τῷ τῷ Κυρίῳ μὲν· τῇ αὐτῆ δὲ ἐγέρσει εἴγρηε κόσμον τῷ πτώματος, δόξα σοι Θεέ τεισυπόστατε.

Ωδὴ, γ. Οὐραρίας ἀψίδος.

Πρὸς γερμαίς ὀπλίτας μελωδικῶς σήμερον, εἴφως ἀδριοῖσιν φιλεόρτων παρηγουείσωμεν, κρίζοντες πρόφθασον σὺν Τιμοθέῳ ὡ Μαῦρα, πάντις πείρασεως ἡμᾶς λυτῆμεροι.

Ασεβείας τὴν πλάμην καταβαλῶν Ἀγίε, τὰ ὄρα σα σωτέρας ταύτης, ἀδρειοτάτων Φρεμὶ· καὶ γὰρ γαυρῆμερος ἔδεις ἐβόας χωρίσει, ἀγάπης Κυρίῳ μου, δεῖε Τιμόθεε.

Παῖς δωπέαις τυραμῆς, καὶ δωρεαῖς παρσεπτοι· χαίρειν προσειπότες ἐπέπερ, θρησκεία ὑπαιθρος πέφυκε· κρείττων δὴ, πολυτελῆς ἀσεβείας, ὅθεν ἔο Κύριος λαμπρῶς ἐτέτατο.

Εν μορφῇ ἀγραπτήσῃ λάμψασα σκάμματι, Μαῦρα τῷ τυραμῆου τὰς ὄφεις, ἀρδίω ἡμαύρωσας· γὰρ γαυρῆ δὲ ἔθλασας, τοῦ ἀρχεκαίου ἀτόμως· τοῦ δειρῶς προμήτορα πάλαι πτερρῖσαπτος.

Πρὸν Χειρὸν ἐν γαδίῳ μεγαλουργὸν ἀφ᾿ακτα, καδομολογησασα Μαῦρα δειρῶς αἰκίζετα· καὶ ρίκης πτόπαια, ὡς ἀμυφώσασα γέφος, ἐκ Θεῶ ἀπειλήφε, τὸ τῆς ἀθλήσεως.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τὶ προρρήσεις τῶν θείων ὑποφνητῶν ἔλαβον, πέρας ἐπὶ σοὶ Παραγία, Θεὸν γὰρ ἔτεκες. διπλῆς ταῖς φύσεσι, ἔμεργίαις μιᾶ δὲ, ὑποστάσει πέλοπτα, ὅπως Θεαφθρωπου.

Κάθισμα ἦχος, ἀ. Τὸν τάφον σε σωτήρ.

Λυάδα ἀθλητῶν, ἀνυμνήσωμεν πόδα, Χειρὸν γὰρ ἐκτεμῶς, δυσωπεῖ τῷ ρυθλίῳ, κολάσεως ἀπαπτας, τῆς πικρῶς ἐορτάζομτας, τῆν παμειδοξομ μνήμην αὐτῶ οἷς συμφῶως ἐκβοησωμεν, Μαῦρα σὺν θεῖῳ σινάδλω, ἡμᾶς διασώσατε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ μὴ τῆς Ἐορτῆς.

Ωδὴ, δ. Σύμῃ ἰχὺς Κύριε.

Βίβλους σεπτὰς ἅς ὁ παράφρων, ἠτήσατο, πυρπολῆσαι, μάρτυς ἐκ ἀπέδωκας, ἀλλὰ ἀπτεφης· μερικῶς, ὡς ἔδεις μερόπων ὑπὸς ἰδίς παρεδωκεν· ἐκὼν ὅθεν μὴ φέρων, Ἀριστος σοὺν δάρσος, γαυρῶ σὺν Μαῦρα προσηλώσατο.

Ως μνηχῆς τὰς παραιρέσεις σινάμνησας, ἠκροῖσσο μάρτυς παραιοιδιμε, ἔ τῷ γαυρῶ τῷ ζωοποιῶ· ἐνδωαμῶθεῖσα, τῷ σαταμᾶ κατεπάλαισας· καὶ ἦρας Μαῦρα ρίκης, τὸ πτόπαιον ὑμῆσα, Χειρὸν τὸν ἔτω σε κρατιώοντα.

Οπου εἰσὶ, δύω ἢ τρεῖς ἅμα φηοῖμ, ὁ Δεσπότης τῷ αὐτῆ ὀνόματι, εἶμαι αὐτὸν μέσω τῶ αὐτῶ, ὅθεν τῇ σινάδλω, Τιμόθεε ἱερώτατε, συμφῶως τὸν Βελίαν, αἰχλιώοντες γερμαίως, δόξης ἀρρήτου ἀπειλήφατε.

Χαῖρε σεμνῆ, Μαῦρα μαρτύρων τὸ ἔρεισμα, ἢ τῆν πλάμην, πάσαμ ἔδαφίσασα ὀμολογία τῇ εἰς Χειρὸν, καὶ τῇ καρτερίᾳ τιμωριῶν ἢ σινάδλάσασα τῷ ὀφείως.

Φεως

Φεως τὴν κάραν, τοῦ δόλωτε τὴν Εὐαν, πάλαι ἀ-
θλίως ἀπατήσαμτος.

Ο πρὸ Θεὸς φέργεται τὰ δυχερῆ, ἀχερῆ, χρηματίζει,
καὶ γὰρ ἡ ἀήττητος φύσεως πέλυσσα ἀδερῆς, καὶ
ὡς ἀπτοήτου τυραγῆρου θράσος κατέβαλε. Τῷ ἔρωτι
πρωθεῖσα, Χειροῦ τῆ Βασιλέως, ἔ τῆς ἀκλείας ἐ-
κληρώσατο.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ σαφῶς ἡ Γακὼβ προεώρακε πέλεις κό-
ρη ἐμὴ σοὶ γὰρ ὁ Κύριος, ἀφοφῆτι ἐκ τῆς ἑραμῶν,
κατέβη ἀρρήτως, καὶ δια σὲ παύτας ὑψωσεν ἑραμίον
εἰς ὑψος, ὡς θεῖας ἀσπλαγχνίας, χαῖρε ἐν κόσμῳ
τὸ προσφύγιον.

Ω, δὴ, ἐ. Γ' ἡ τὴν με ἀπώσω.

Εὖ πρὸς ἀχλήφ τεισμάκαρ, οἱ τῆ σκοτῆς προασιγῆαι
προσεπέδισαμ βαρύτατον λίθον, καὶ πρὸς ἡ με-
ταρσίως αἰρόμενοι, σοὶς ὡτίοις ὡδαν πυρακτεμεῖς ο-
βελίσκας, οἱ τὰς κόρας βαβαὶ κατεξώρυσαμ.

Πῶν ἀγίων ἀγγελῶν, αἱ δυνάμεις ὀρώσαι θεμβεῖ
συναχοῦντο, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, ὡς γὰρ λίθοι ἀ-
δάμαρτες ὠφθῆτε ἀρράγεις αἰκίας, διὸ δὴ ἄγαμ
χαρμοσιῶς, σὰς ψυχὰς τῶ Κυρίῳ προσήγαγον.

Πρὸς σελῶν ἀπέργα, τῆς ἀκτίρας ἡλίου ἡ ἀπί-
φραξις γῆς, σὲ δὲ Μαῦρα πλαμῆς, ἡ ὀμίχλη
ἐδ' ὅλως ἡμαύρωσεν ἀλλὰ γεμμαῖοφρων φερρῶς ἐβόας
τῶ τυραγῆρω, Χειροῦ με σέβω, καὶ δι' αὐτὸν σφραγιά-
ζομαι.

Πρὸν Χειροῦ ὀλοφύχως, ὡς δὲ ἱερά ὄντως ποθῆ-
σασα, πλείστοις τοῖς βασάοις, σώματα φερρῶς
παρεδώκατε ὡς ὀπλίται θεῖοι, ὡς ὀπαδοὶ αὐτῆς, ἐ-
δόξης, συγκληρομόμοι, καὶ συμμετοχοί.

Οὐ

Οὐ θωπέαι τυραγῆς, ἐ δερῶν αἰκισμῶν Μαῦρα ἐ-
πίτασις, ἐ δ' αὐτῆ θομάτε ἡ σκληρὰ μάστιξ ὅλως
τε ἰχουσε τῆς Χειρῆς ἀγάπης, χωείσεισε ὡς ἀθλη-
φόρε, ὄδω φανρῶ δερῶς ὠμίλησας.

Θεοτοκίον.

Ο προφῆτης εἴωρα, ὑπερκείμερον ὄρος σὲ ὡς μητροθεε,
ἐξ ἔ και ἐτμήθη, λίθος ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἐδλα-
σε πλάμῳ τῆς εἰδώλων, πηγάσας κόσμῳ σωτηρίαν
χαῖρε ἐν Θεοτόκε παρτάρασα.

Ω, δὴ, ἐ. Γ' ἡ τῆς ἱλαδῆτιμοι σωτήρ.

Εν διαυγία φαιδρῆ, ἡλιος ὠφθῆς ἀείφωτος, θαν-
μάτων μαρμαρυγῆς, γίλβυσσα ὑψηλιον, δυὰς χα-
ειτάρουμε. Μαῦρα γεμμαῖοφρων, καὶ παρτέβαζε Τι-
μόθεε.

Πρὸς ὄργια τῶν ἐθρῶν, κατέβαλες γεμμαῖοτάτα, ἐ-
ποητῶν τῆ παύτος, Χειροῦ ἀφεκῆρξας, πρὸς
ὄν ἀρεπέτασας φανρωθεῖσα Μαῦρα, ἀγαλλομοῖν σὴ
τοῖς μάρτυσι.

Πρὸς ἀρσεις ἐπὶ πρὸς ἔ, καὶ τῆς λεβήτων καὶ βρασ-
μάτα, ὑπέφερες φασερῶς, Μαῦρα παραοῖδιμε,
πάθος κοσμοσώτηρον προσῆλθῶ ἱκεῖν, ἀμα συνά-
ρω προσηλώθητε.

Ετεφαμοῖς ἀθλητικοῖς, παρὰ τῆ παύτων δεσπόζου-
τος, δυὰς μαρτύρων σεπτη, λαμπρῶς ἐκοσμηθῆ-
τε, καὶ δόξης τῆς κρείττονος κοιρωμοὶ ὠφθῆτες, ἡ-
μᾶς φερρεῖται ἱκετάομεν.

ἡμῶν σου φανρῶ, δοξάσασα Παρτοκράτορα, ἐ-
πὶ τῶν ἡμῶν σου τῶν θανρῶν ἀπέ-
πῆ, τῆς μαρτύρων ἀ-